

Mladočovské vidle

Kde zdravý selský prostě dává rozum

Z obsahu čísla

- Úvodník
- Rozhovor s P. Jiřím Štorkem, SDB (Salesiáni dona Bosca)
- O oslíkovi
- Ze zasedání zastupitelstva dne 7. 10. 2015
- Ze zasedání zastupitelstva dne 18. 11. 2015
- Koutek poezie (W. Shakespeare a R. Kipling)
- Osvětlení informací ze zpravodaje obce
- Ztráty a nálezy, aneb kam se poděly hodinky?
- Líto, je mi líto
- Půlnoc nad Severkou
- Žádné vítězství u soudu nemůže vyřešit hluboký místní konflikt
- Zdravý selský na trápení s klouby: na kosti kosti
- Anglický koutek
- Vtipy
- Pozvánka

S podzimem a nyní snad skutečně nadcházející zimou se venku v přírodě všechno tak nějak zklidnilo. Utichlo štěbetání, traktory odpočívají v garážích, kočky číhají za dveřmi na příležitost, aby nám pod nohama proklouzly do domu. Miska kysaného zelí smíchaného s troškou mačkaného česneku, strouhaného zázvoru, olivového oleje, v němž se macerovaly kozí rohy, a pár lžic dobrého rybího tuku nám spolehlivě vyžene červy a zlé duchy z těla, které na nás v tomto období útočí. Je třeba víc odhánět děti od počítačů, zvláště když venku není sníh, který by je lákal. Je čas na pohádky filmové i čtené, na různé příběhy Harryho Pottera či Hobbita.

Vzpomínám na ty krásné Štědré dny mého dětství,

kdy bylo plno sněhu a jasné nebe plné hvězdiček, kdy jsme před večerí nejprve navštívili hřbitov, abychom povzpomínali na nejdražší zesnulé, rozsvítili jim světélko a udělali jim na hrobě Vánoce. Moskvicem jsme pak navštívili prarodiče, a já pak tam u nich zůstala a pěšky šla s babičkou do vedlejší vesnice, v křupavém sněhu za svitu měsíce na půlnoční do kostela vonícího kadidlem, a pěšky zase zpět, kde jsem si vychutnávala vůni jehličí, právě dohořelé svíčky a pomerančové kůry. Jedna Rumunka se mě jednou ptala, jestli nemají i Češi tendenci kupovat tropické ovoce v době Vánoc víc než jindy. Snad ano. Přisuzovala to dobám Ceaucescu, kdy toto ovoce bylo dostupné jen o svátcích, a proto snad i nyní po něm instinktivně sáháme víc než jindy přes rok.

Josef Lada, vnuk slavného malíře, mi v emailu odepsal, že spojení Švejka s výrokem "to chce klid" je pouze tzv. lidová tvořivost a v románu Jaroslava Haška se nevyskytuje. Obrázky pana Lady vystihují povahu českého venkova a lidé je mají moc rádi. Je sice čas na nasloužený odpočinek, ale co je to to "to", co chce klid?

Starosti i radosti v uplynulém roce nám někdy do životů přicházely nečekaným způsobem. A záleží vždy na tom, jak s nimi naložíme. Nikomu není ani na Vánoce lhostejné, co se děje za dveřmi našich domovů a sledujeme, nejen jak se daří sousedům, Karlu Gottovi, ale také i politikům hájit zájmy občanů. Stále více lidí začíná mít pocit, že morální a dobré myšlenky jsou sice hezké, ale že jsou opravdově morální, pokud podle nich i konáme. Britský politik Edmund Burke (1729-1797) prý jednou řekl: *"Jediné, co zlo potřebuje, aby zvítězilo, je, aby dobří lidé nedělali nic."* A také *"Nikdo neudělal větší chybu, kdo neudělal nic, protože mohl učinit jen málo."*

Mladočovské vidle slaví právě 1. rok. Pořád je o čem psát. V 5. čísle přinášíme rozhovor s panem farářem Štorkem a věříme, že pro Vás bude stejně zajímavý, jako připadal nám. V dalších textech se zaměřujeme na dvě podzimní zasedání námi

zvolených obecních “poslanců”, na které naše kamera zavítala společně s námi. Pro malé oddechnutí jsme za ně zařadili dvě hezké básně. Dozvíte se, kdo postrádá hodinky. Otiskujeme sdělení Neila o jeho lítosti. Dále jsme pak osvětlili pár dalších věcí, protože se nás na ně lidé dotazovali. Připsali jsme i pár slov zpráv o nepříjemných věcech, jaké někteří z nás zažíváme. Snad bude pro někoho inspirací text, v němž se dělíme o to, co osobně děláme my sami pro zdraví svých kostí.

Čtenářům na závěr úvodníku upřímně přejeme nejen přínosné počtení si zimního čísla Vidlí, ale hlavně: ***V ten kouzelný vánoční čas, ať přání se vyplní každému z vás. Děti i dospělí v zázraky uvěří, lásku a štěstí naleznou u dveří. Krásné prožití svátků vánočních a mnoho štěstí do nového roku 2016!*** Věra a Neil

Merry Christmas

Rozhovor s P. Jiřím Štorkem, SDB (Salesiáni dona Bosca)

S panem páterem Jiřím Štorkem jsme se sešli v Litomyšli na faře. Byl vlídný, trpělivý, pohotový a mile se usmíval.

Třebaže vypadá již dědečkovsky, na nás působí velice svěže a snad je to právě i těmi sněhově bílými vlasy, kterými nám připomíná anděla. Náš syn, když uviděl jeho fotografii, se zcela bezelstně s překvapením zeptal: “Hasn't he got a wig? (Nemá on paruku?)”. Asi byl překvapený, jaké hezké vlasy ve svém věku má.

Otče Jiří, jak vypadá nyní situace ohledně mladočovské farnosti? Viděla jsem několikrát pana faráře Josefa Preislera řídit auto, jak se mu daří? Prosí se, že v Mladočově budete působit nastálo, že se k nám do Mladočova přistěhujete na faru s čp. 1.

Otec Preisler tam teď jezdívá, protože se cítí na faře v Sebranici, kde by jen celý den četl knížku, málo užitečný, snaží se do farnosti jezdit a já jsem tomu moc rád, protože on má přece jen víc toho času, než-li mám já. Často se stává, že bychom měli mše svaté na stejnou hodinu, takže je dobré, když to někdo vezme, jinak by tam musela být nějaká změna. Úvaha o tom byla - že bych se přestěhoval na faru a byl bych tam s otcem Preislerem, ale z toho sešlo. Odstěhoval se, protože tam na faře nemůže být sám. Je tam sice škola, děti tam řádějí i v zimě, ale děti si nás až tolik nevšímají, až dokud je neoslovíme. Asi si o nás myslí, už je starej, nebudeme ho otravovat. Stát by se to ale mohlo, že bych tam měl být na faře.

Jakým aktivitám se momentálně věnujete?

Mám toho hodně. V Litomyšli farnost, potom v Trstenici mám farnost a ještě v Karli, no, a mám ještě chaloupku v Jeníkově, takže mám toho dost. Je to spíš takový dům pro děti a rodiče, mám to tak pro všechny lidi, kdo má o to zájem. O prázdninách se tam setkávají rodiny z farností, je to takový zas jiný druh skautingu, je tam zahrada, vedle les, ale děti hledají, kde je voda. Ale potůček tam je, takže si děti chodí dělat takové ty přehrádky...

Název sdružení *Staré páky* hovoří o tom, že salesiáni mají velký smysl pro humor..., když jsme v září naháněli do tábora v Mladočově prasátka, jeden nám nabízel služby řezníka, další kuchaře...

(Smích) To jo. Ti jsou právě z těch chaloupek, co bývaly po těch farárech ještě z doby totality. Ty chlapy většinou dával dohromady Kája Herbst, pomocný biskup v Praze. Když chlapi zestárli a už nejezdili na chaloupky, tak se přece jen dali dohromady, aby chlapi jezdili spolu, a pro ty ženy, co jim tam chodily vařit, si, tak jim udělali společenství *Mladé mamky*. Dělalí pro ně duchovní obnovu, aby jim tak projevíli vděčnost, že jim tak sloužily.

Co to bylo ty “chaloupky” při farárech?

To byla taková místa, snažili jsme se o odlehlá, aby o nás nikdo moc nevěděl. A mohli jsme tam prožít týden spolu. Ráno modlitba, snídaně, nějaké hry, oběd a hry, případně mše svatá, jedna za týden.

Byly to chaloupky, které patřily některým z těch účastníků? A byly odlehlé, aby tam nemohla třeba tajná policie?

Ona mohla jít všade – tajná. Ale aby se toho honem rychle nedomákli, kde se co děje. Něco věděli, asi ale ne všechno. Takže se žilo tak trochu v polních podmínkách, někdy to byly tzv. puťáky, že se šlo z místa na místo. Vzaly se stany, někde se přespalo, někde po turistických oblastech, kde tam turisti byli, ale zalezli si do lesa, něco si pověděli, zahráli a zase šli, no.

To se pěkně poslouchá...

Ale pro nás bylo důležitý, že člověk, když byl zařazen nějak do společenství, tak obstál. Když by byl sólo sám, tak ty věci duchovní opouštěl. Takhle si jich trochu užil a věděl, že jsou tady kamarádi, kteří věřej, kteří jsou s nim jedno a mladej člověk potom snadno přežil. Když má kamarády, tak se dobře přežívá.

Odkud pocházíte, kde jste všude v průběhu života působil?

Tak já pocházím z Jeníkova, právě tam, kde je ta chaloupka, to je tady mezi Hlinskem a Svratkou. Působil jsem nejprve v Chrudimi, to byl rok 77 a tam jsem byl kaplanem asi půl roku, potom jsem přešel na faru u Ždírcu u Jihlavy a tam jsem působil asi 10 a půl

roku. Potom jsem působil v Mlázovicích u Jičina mezi Láznem Bělohradem a Jičinem.

Na které místo nejraději vzpomínáte?

Tak já vzpomínám na všechny rád. To je taková hezká věc, že na všechny věci rád tam vzpomínám, jak člověk zapustil kořeny včetně Chrudimi, byť jsem tam byl jen půl roku. Ze Ždírci se mi také těžko odcházel.

Od Jičina prakticky taky. Já jsem tam akorát byl kvůli řádovým sestrám, aby měly mši tak trochu každý den, ale ony odcházely, protože v 88. roce dostaly povolení, aby odcházely do svých klášterů začít tvořit kláštery znovu, mohly opustit domovy duchodců, kde působily, mohly začít tvořit komunity.

Jak je mohly v Československu

tvořit?

Tak ony byly nejprve zakázaný. Dovolili jim jen pracovat. Zakázáno bylo vstupovat do jejich řeholi. Pustili tam především ty, kteří byli tajně předtím přijati, sloužili tam jako civilní zaměstnanci, byli "odtajnění".

Od kterého roku jste v Litomyšli?

Do Litomyšle jsem přišel v 91. To jsem přišel zase ještě z Někoře.

Přál jste si být vždycky knězem, nebo jste se chtěl stát jako malý chlapec třeba požárníkem?

Tak jako kluk jsem spíš to odmítal. Až potom, když už jsem jako ministrant to vnímal, že je to služba potřebná, tak jsem se potom rozhodoval, jestli jo, nebo ne jít na kněžství. Rodiče byli věřící katolíci, ale my jsme prožívali většinou modlitbu a účast na mši svaté, žádný společenský život věřících lidí nebyl.

Vy jste byl nejstarší syn?

Předposlední.

A kolik vás bylo?

Tak narozených nás bylo 11. Zůstalo nás 7. Většinou umřely jako malé děti. Ještě mladší sestra žije v tom Jeníkově a ještě jedna starší sestra tam také žije. A ještě mám jednu sestru v Hrachově Týnci, jinak ostatní bratři už zemřeli. Požárníkem jsem nechtěl třeba být, požárnictví...tam šli spíš starý chlapi, co si pamatuju, teďka vydívám, že jsou i mladí požárníci, že už od dětství s nimi chodí na cvičení.

A chtěl jste být něčím jiným, napadlo Vás nějaké řemeslo?

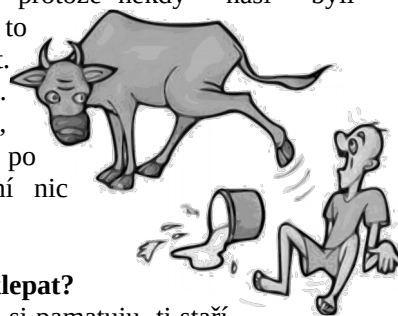
Většinou se mi líbilo hodně řemesel, od hospodaření, zemědělství, protože tatínek potom onemocněl a já jsem většinou ve studentských letech hospodařil s bratrem. Doma byli dva koně, které jsme museli zajistit pící. Potom tam byl ještě mladý dobytek, který byl v baráku a museli jsme se také o něho postarat. Celý prázdniny se prakticky hospodařilo.

Moc asi nebylo času na studium.

Strojní průmyslovku, kterou jsem dělal, na tu jsem moc času neměl, to je pravda. Ale potom na kněžských studiích jsem byl pryč od října do června, tam jsem čas na to měl.

(Neil) Myslíte si, že byste ještě teď uměl podojit krávu, když v tom máte praxi z mládí?

Možná, že jo. Já myslím si, že jo. Já myslím si, že ještě jo. To jsme prakticky museli umět jako děti. Byla tzv. záhumenková kráva, protože někdy naši byli nemocní a museli jsme to stihnout sami udělat. Kozy, taky nějaká byla. Tak velká zábava to ne, kráva švihala člověka po hlavě ocasem, to není nic příjemný. (smích)

A kosu ještě umíte naklepat?

Špatně. Naklepu, ale co si pamatuju, ti staří dědové, tak ti uměli naklepat kosu, že to sekalo samo. Víím, co to dělá, kov se roztahuje, tu strojní praxi jsem užíval při tom klepání kosy, ale dalo by mi to hodně práce. Těsně před maturitou v roce 70 jsem se rozhodl, že půjdu touto cestou. Ovlivnilo mě ministrování a kontakty s kněžími a vědomí, že mohu sloužit lidem.

Nekladl Vám někdo otázky, netlačil na Vás, jestli si tím jste jistý jít na kněze?

Myslím si, že až moc ne. U většiny lidí tam byl spíš tak trochu obdiv. Ze strany profesora Františka Daleckého, který byl našim třídním učitelem na strojárně, ten potom se mě ptal, jestli je to můj upřímný úmysl, myslím, že si toho vážil, že jsem u něho stoupl. Byl jsem ho potom i navštívit, když jsem už studoval. On dopadl tak, že ho nakonec vyhodili, pak dělal řidiče trolejbusu. Jsou to různé osudy. Kvůli tomu byli volání předsedové národního výboru, JZD a že bylo jim domlouváno, co to tam máte za lidi, že se hlásají do semináře. Můj švagr, co byl předseda JZD, mi to řekl, spíš jsem měl podporu těchto lidí.

Měla maminka obavu?

Měla, ale ne, co si kdo pomyslí, ale aby to člověk dokázal.

Aby to nebyl jen vrtoch?

To by až nevadilo, tam nám byl dán prostor 7 let se rozhodnout. Horší by bylo, kdybych z kněžství odešel,

to by pro něho nebylo opravdu nic příjemného. I to by se muselo zvládnout, protože jsou různé vážné důvody, proč někdo odejde. Teď se na to ale nedívají na ten odchod tak, jako se dívali dříve, kdy to bývala taková zrada. V první řadě je to ten slib, který by se měl dodržovat a brát ho vážně.

(Neil) **Tak trochu jako manželství. Kdysi se bralo také vážněji.**

Přesně tak.

Jak ovlivňovala doba socialismu studium bohoslovectví?

Tak ta doba nás tak trochu stmelovala. Víc jsme studenti drželi při sobě, cítili jsme, že nám jde o pravdivou a dobrou věc, které někdo bránil nebo ji poškozoval. Socialismus sice dobrá idea, ale dělán způsoben, že byl dobrý jen tak pro někoho. Studoval jsem v Litoměřicích v 70. letech, učitelé často byli kněží, většinou dobří. Když to byli laikové, cítili s církví, byli nám dobrým příkladem a někteří i kamarády.

Byl tam politický dozor, který by hlídal, zda tam třeba nevzniká hnízdo nějakých reakčních živlů?

To tam byli, dozor byl na fakultě - vyloženě státem dosazený děkan nebo něco takového. StBáci si získali několik studentů mezi námi a zřejmě oni potom museli donášet, co se tam děje, co si kdo myslí, o nás na StB.

A Vy sám jste byl někdy vyslýchán StB?

Byl jsem vyslýchán. Poměrně dost později, protože když jsme se jako ročník pak scházeli, vyprávěli jsme si, kdo byl kde vyslýchán a mě dost dlouho nevyslýchali, tak jsem si říkal, co se to děje, že mě nechávali na pokoji. Až potom za dva tři roky mě volali na okres, abych tam přišel. Většinou to byl nátlak. Přemlouvali mě, abych vstoupil do Pacem in Terris*. Nalákali, spíš dohnali je tam ty kněze. A rozdělili nás pak na kněze loajální státní moci, anebo co nejsou, nebo kteří se bojí - někdy je měli za co chytit, a ti se pak báli, aby je nezbavili kněžské služby, z obavy tam proto vstoupili. Dokonce to byla organizace nakonec od papeže zakázaná. Pomáhala státní moci rozdělovat církev. Ale s těmi kněžími jsme komunikovali v dobrém.(**)

Ještě na něco se Vás StB ptala?

Většinou jim vadila práce s farností. Abych netahal

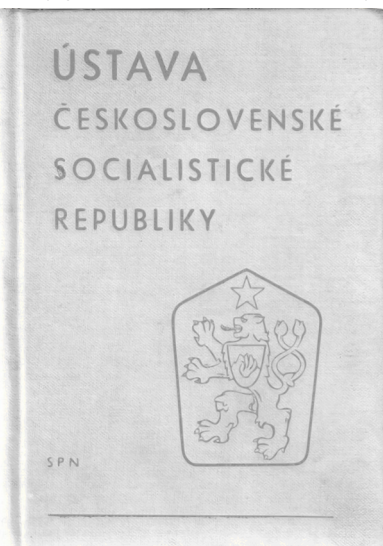
mládež na faru, žádné brnkání na kytaru, žádný kontakt s lidma. Odpojit, izolovat. Tak už jsem věděl potom, co mám dělat (smích) - že mám brnkat na kytaru...přesný opak.

V těchto chvílích je v Tokiu plno vánočních stromků, umělého sněžení, cesmín a malých i velkých Santa Klausů, kteří na zákazníky za výkladními skříněmi obchodních domů mávají a pohybují se. Celá loubí a aleje stromů večer "rozkvétají" světýlky. Vypadá to, že v zemi budou všichni slavit křesťanské svátky. Ve skutečnosti jde jen a pouze o komerci, o mrtvou kůži, pod kterou není pranic živého, třebaže tam křesťanství už není postaveno mimo zákon a již nikdo nemusí dokazovat správcům šóguna, že není křesťanem, testem zvaným *fumie* (šlápnutím na svatý obrázek). Co myslíte, že v české společnosti na rozdíl od té japonské v tomto smyslu ze skutečné podstaty Vánoc žije pod povrchem komerčního vánočního pozlátka?

Ty Vánoce byly trochu jiné i v tom socialismu. Bylo tam to společenství- štedrá večere, účast na mši svaté. Většina lidí i v téhle republice byla věřící. V době, kdy jsme studovali, se počítalo, že 72 % lidí je věřících. Ta komerční podoba se stala až po pádu totality, sem přišel Santa Klaus a já nevím, kdo všechno. Santa Klaus je vlastně Svatý Mikuláš, zpožděný. To nám není vlastní. Spíš mám pocit, že se tu matou lidi. Ti, co praktikují, tak to vidí. Obdarování dárkama je to, že když Bůh nás obdaroval, tak máme snahu, že napodobujeme Boha otce tím, že obdarováváme děti. Bůh se pro nás stal člověkem. Kdyby se to vytratilo, ze svátku by neměl nic a už teď jsou lidé, kteří nemají rádi Vánoce, mají tendenci prožít Vánoce jinak, někam odejít. Je to čas prožitý s rodinou a zájem o chaloupky. Ale se zájmem se dívám, když šintoisté či buddhisté slaví nějaké svátky, vzájemně se můžeme obohacovat.

Jak pohlížíte na uprchlickou krizi? Uprchlická vlna do Evropy, která kvůli kvótám zasáhne možná i ČR, přináší jedince, kteří mají jinou náboženskou zkušenost a vyznávají jiné uspořádání společnosti.

Jejich vlastní trápení nám nemůže být asi jedno. Potřeba pomoci jim je. Ti, co jdou ale za prací, za větším výdělkem, tak pokud někdo chce někoho takového zaměstnat, tak ať se s ním spíše domluví, a oni přicházejí tak sem spíš na požádání, ne že se sem nahnou - to bych viděl jako problém. Je otázkou, jestli jsme schopni vést tyhle lidi jiného náboženství, aby respektovali ty základní požadavky lidského života. Jestli ne, je důvod se tomu bránit. Problém je v tom, že pokud ta jiná kultura získá pocit většiny, tak potom je bezohledná vůči menšinám. Oni tohleto sociální cítění vůči menšinám nemají. Když nás neomezují svým náboženstvím, tak bychom neměli mít nic co proti nim a naopak. Není to tak, že musejí být stejní jako my, jinak nemají šanci na život, to už by dnes nemělo být.

Obrácení jsou možná, ale když katolíci se obrátí na jiné náboženství, nejsme proti nim tak zaujatí jako to bývá někdy u nich, že třeba vyhrožují vraždou za to, že někdo z nich změní svůj náboženský způsob.

(Věra) **Jak by vypadala Vaše předvánoční úvaha o tom, kterak postavit (a čím zaplatit) pomyslnou “kanalizaci”, do které by se mohly splachovat veškeré nečistoty ze srdcí lidí? (Neil) Pokud by to totiž bylo možné, pak by tyto nečistoty nezamořovaly naše životní prostředí. Když odpustíme druhému, aniž by tento sám nás o to žádal, odlehčíme sami sobě od těžkých pocitů a můžeme žít dál. Pokud odpustíme druhému v případě, kdy nás o to současně i on sám vysloveně prosí, pomůžeme tak nejen sami sobě nelpět na křivdě, ale i jemu, totiž osvobodit ho od břímě špatného svědomí. Snad by ony nečistoty mohla pomáhat “splachovat” právě křesťanská hodnota od-pouštění, co myslíte?**

Tak myslím, že to je dobře řečeno. (Smích) Je to dobře řečeno. Myslím si, že jo. Od toho také Vánoce jsou, aby člověk odpouštěl, že je dobře, když my odpustíme i z naší strany, je hezké i když o to požádáme.

Je něco, co byste chtěl ještě Mladočovákům či Poříčákům vzkázat?

Všechny je pěkně pozdravit a popřát jim pěkné prožití doby adventní a vánoční a těšit se na usmíření s kýmkoliv a umět vidět to dobré, co kdo koná a z toho se radovat.

Fota (archív P. Štorka): V den svatého přijímání. S P. Františkem

Benešem, vikářem z Litomyšle.

* Sdružení katolických duchovních **Pacem in Terris** bylo komunistickými úřady iniciované a podporované sdružení katolických duchovních kolaborujících s komunistickým režimem v Československu (1971-1989). Účelem sdružení bylo podřívání autority církevní hierarchie, podpora komunistických orgánů v tažení proti nim a prezentace postojů vyhovujících režimu, předkládaných

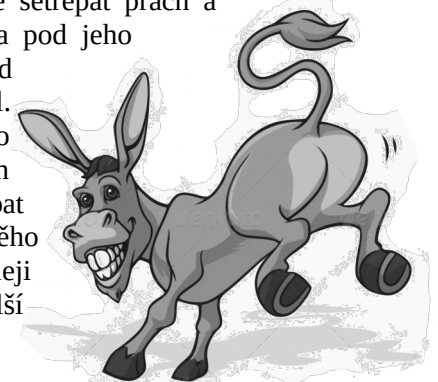
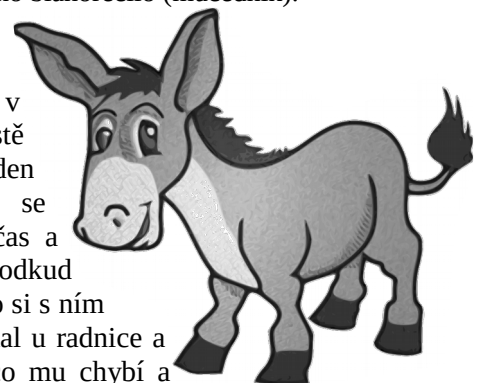
„ve jménu katolické církve“. Obecně sestávalo z malé aktivní kolaborantské skupiny, která obsadila jeho vedení, a širší pasivní členské základny, jejíž členové byli většinou ke vstupu donuceni nátlakem a vydíráním ze strany Státní bezpečnosti a Státního úřadu pro věci církevní. Ovládalo jediný povolený katolický tisk. (Zdroj: Wikipedie)

**Naším tipem je film *Jak zabít kněze* (To Kill a Priest) z roku 1988. Byl natočen polskou režisérkou Agnieszkou Hollandovou podle skutečného příběhu polského katolického kněze jménem Jerzy Popiełuszko, který byl po několikahodinovém mučení zavražděn polskou tajnou policií. Jeho pohřeb se stal jednou z největších demonstrací proti komunistickému režimu. Úřady se údajně velmi snažily zabránit tomu, aby se v roce 1987 papež Jan Pavel II. u jeho hrobu pomodlil. Polsko ho blahořečilo (mučedník).

O oslíkovi

Bylo nebylo v jednom městě přebýval jeden oslík. Zdržoval se tam už nějaký čas a nikdo nevěděl, odkud přivandroval a co si s ním počít. Občas hýkal u radnice a nikdo nevěděl, co mu chybí a co vlastně chce. Jednoho dne oslík, ač jako správný osel opatrný, v noci šlápl vedle a spadnul do nepříkryté díry omylem vykopené pro vedení kanalizační stoky, kterou ale zapomněli zavalit zeminou. Díra nebyla příliš hluboká, ale oslík v ní uvízl, nebylo jen tak snadné ho vytáhnout a sám to nedokázal. Tu bleskově napadlo půlkrábiho, jehož myšlení bylo o něco rychlejší než myšlení jeho jinak velice moudrých konšelů, že se mu naskytla příležitost, jak konečně vyřešit problém s otravným oslem. Honem zavolal své uvědomnělé občany a ti se zaradovali, jak konečně oslíka přechytračí a konečně s ním bude amen. S velkým nasazením na něho začali házet lopatami hlínu se záměrem ho zasypat, honem honem, aby si jejich krutého skutku nevšimli jiní občané, kterým oslík přirostl k srdci.

Oslík byl ale na takové zacházení už zvyklý a věděl, jak ze sebe setřepat prach a špínu – hlína padala pod jeho kopyta, kterými ji pod sebou udusával. Občas u toho zahýkal, což jen zrychlilo kmitání lopat házejících na něho hlínu. Tím rychleji ovšem stoupal na další

přihozené zemině výše. Nakonec byl tak vysoko, že sám vyskočil ven.

Co z tohoto příběhu plyne?

- x někteří lidé na tebe budou občas házet špinu
- x každá potíž je schůdek, po kterém se dá jít nahoru
- x můžeme vylézt i z těch nejhlubších propastí
- x vše dobré i špatné se nám vrátí

(Zdroj neznámý, ad hoc upraveno)

Ze zasedání zastupitelstva obce dne 7. října 2015

Již několikrát jsme byli v minulosti svědky toho, že zastupitelstvo hned v úvodu porušuje Zákon o obcích. Ne jinak tomu bylo i na této schůzi. Neuvedomuje si, že **bodem jednání je též schvalování samotného programu zasedání a že občan má právo se i k tomuto bodu vyjádřit, nejen k jednotlivým bodům, až se pak začnou projednávat.**

Jakmile pan starosta tedy přečetl navržený program a ujistil se, že nikdo ze zastupitelů nebude dodatečně další bod navrhopat, v tom momentu se neobrátil k občanům, aby se ke schvalování programu vyjádřili. Bylo to tak rychlé, že i když jsme ho chtěli na to upozornit, byl již program schválen, aniž by občané dostali šanci ke k němu vyjádřit.

Na pozvánce na zasedání jsou body programu napsány často velice vágně. Při čtení bodů programu vždy pan starosta musel doplnit aspoň jedno dvě slova, protože přečíst je v původí podobě z pozvánky by bylo poněkud trapné. Například:

Bod 6. *Věřejnoprávní smlouva o poskytnutí dotace.* Na samotném zasedání pan starosta ihned dodal, že jde o dotaci pro budislavské hasiče.

Bod 5. *Smlouva o převodu práv a povinností (až na zasedání dodal slovo vodovod).* Nevíme, z jakých důvodů nemůže do bodů programu na Pozvánce dopsat aspoň **dvě tři slova navíc**, aby byl bod jasnější. Podle našeho názoru bod 1., který zněl *Prodej obecních pozemků*, aniž by byla uvedena čísla parcel, je skutečně “na hraně” zákona o obcích, protože to **nedosahuje konkrétnosti skutečně zveřejněného programu**, protože nelze určit, jak významný pozemek hodlá obec prodat. Do poslední chvíle by pak občan nevěděl, o jak významný pozemek se jedná.

A co teprve kdyby bylo pod sebou víc stejně vágně formulovaných bodů? Např.:

1. *Věřejnoprávní smlouva o poskytnutí dotace.*
2. *Věřejnoprávní smlouva o poskytnutí dotace.*

Jak by pak občan mohl od sebe body rozlišit, když jsou psány tak obecně? **Šlo by pak jen o zdánlivé zveřejnění programu bez skutečné informační hodnoty, která je ale přece účelem zveřejnění programu na pozvánce.(!)**

Zkusme se zde ale zaměřit trochu více na jeden z bodů a ilustrovat na jeho příkladu, v čem občas spatřujeme netransparentnost některých rozhodovacích procesů v naší obci. Na pozvánce na zasedání bylo napsáno jako bod 3. **Smlouva o dílo: instalace měřiče rychlosti (radaru).**

Teprve na zasedání pan starosta tento bod při jeho prvním čtení před schválením programu doplnil, že se prý jedná o přístupovou cestu do obce Poříčí z Budislavi. Kdyby na pozvánce byla napsána slova “ze směru od Budislavi”, občan by měl tak více důležitých konkrétnější informací na zamýšlení. Měl by 7 dnů na to, aby se zamyslel na tím, proč přesně se tento měřič má umísťovat zrovna na této příjezdové cestě, jestli je to třeba kvůli vnučatům zastupitelů nebo z nějakých jiných příčin.

Naše obec má také příjezdovou cestu do Zrnětína, která je možná stejně strmá a nebezpečná (snad i víc) v tom smyslu, že je o něco i užší. Můžeme si klást i otázku, proč se nedá měřič těsně před příjezdem do obce od Hostince pod Hájem před odbočkou doprava na Mladočov. Stojí tam autobusy a lidé vystupují, k tomu je tam zatáčka. Klademe si tedy otázku, zda se necítí ostatní osady znevýhodněny.

Není úplně zřejmé, proč je prioritou umístit ho zrovna tam a ne jinde.

Netvrdíme, že naše obec “rozfofroává”

bez rozmyslu obecní peníze za měřič rychlosti. Klademe si jen otázku, zda jde o efektivně využití veřejné prostředky, zda bezpečnost nelze zvýšit i jiným levnějším způsobem.

Nemusíme všechno řešit novými technikami. Například “papírový”

policista/stka na začátku obce za pár tisíc korun,

může možná udělat stejnou službu jako měřič rychlosti a třeba třetí papírový policista by byl zdarma. Jiné země, jako je USA, Kanada a Velká Británie je hojně používá. Teprve až by se v Poříčí neosvědčil, mohlo by se hledat jiné, dražší řešení, jako je třeba měřič za 77 269 Kč.

Ten **rozhodovací proces** od prvního “nápadu” (kdo s tou myšlenkou vůbec přišel?) je obyčejnému občanovi **netransparentní**. Ten se už jen dozví na pozvánce, že se bude už jen hlasovat o Smlouvě o

dílu. Všechno už je totiž připraveno a na zasedání se už jen hlasuje, zda se podepíše smlouva s dodavatelem toho měřiče, nehlasuje se a nediskutuje se vůbec o tom, zda se nám vůbec líbí takový nápad;

I malé děti tomu rozumí!, říkal důrazně pan starosta - ostatní občané na rozdíl od nás prý nepotřebují nic blíže vědět dopředu z pozvánky, všechno podstatné se dozvíme až na zasedání a POCHOPÍME to až na zasedání!

Pan Vostřel vůbec nepochopil, že máme problém s vágností bodů na pozvánkách na zasedání a že když jsem se slušně zeptala emailem či písemně pana starosty, dostala jsem písemně odpověď až po proběhlém zasedání, a sice, že pozvánka a body byly napsány v souladu se zákonem. Snad. Na zákon jsem se ale neptala. I s tím lze ale polemizovat (viz polemika výše).

Zákon jinak (bohužel) neukládá obci povinnost poskytnout občanům stejné podklady pro jednání zastupitelstva, jaké mají k dispozici zastupitelé. A ještě nám pak pan Vostřel vyčítá, že je v obci 500 lidí a kdyby se každý ptal.... No právě - on se nikdo neptá. Až se bude 500 lidí ptát, tak pak může obec učinit příslušná opatření, třeba co nejvíc informací umístit rovnou na internet. Je záměrem obce, neinformovat občany konkrétněji včas, aby se nad věcí nemohli vklidu a dobře zamyslet?

Pod bodem *Různé* se pan starosta zmínil o rozhodnutí Krajského stavebního úřadu o **zamítnutí našeho odvolání** proti plánované kanalizaci v části obce Mladočov. (Mimochodem kvůli stejnopisům všem účastníkům řízení nás toto odvolání stálo přes 3000 Kč) A pan místostarosta mi vytkl, že jsem to nezmínila v Mladočovských vidlích. Lidem jsme distribuovali Vidle v pátek a byla středa – je chvályhodné, že je měl již pročteny, třebaže jsme mu žádné do schránky ani nedávali. Celý dlouhý text o zamítnutí všichni lidé, kteří nějakou smlouvu s obcí podepsali a byli tedy účastníci řízení, z úřadu osobně dostali, takže informování byli maximálně. Ty ostatní jsem informovala ústně a jiné informace nemám.

Pan místostarosta na zasedání tvrdil, že se *zalíbením a s chutí jsem to četl, že z pohledu Krajského úřadu je kanalizace důležitá a potřebná.* Obávám se, že v případě malé vesničky Mladočov je potřebná především pro stavební firmy. Ve skutečnosti se v rozhodnutí o zamítnutí odvolání nepíše ani tak o tom, že je to pro Mladočov potřebné a důležité, jako spíš toto: **“Odvolací orgán a stavební úřad se nevyjadřují k záměrům žadatelů, zda jsou dobré či špatné, hospodárné či likvidační, ale přezkoumali žádost v souladu s právními předpisy z hlediska, zda záměr lze povolit, či nikoliv.”** Rozhodnutí ani netvrdí, že z ekonomického hlediska je kanalizace vždy

nejlevnější alternativou, ale ani to, že čov a žumpy jsou vždy nejlevnější způsob nakládání s odpadními vodami. Dále cituji: *K malým čov řekl místní zastupce obce* (Pan Boštík? Pan František B.? Pan Radim Bárta?), **že se nejedná o účinnou alternativu odvádění odpadních vod. Odvolací orgán s ním ne zcela souhlasí.”** Dále text popisuje, že problém je v lidech, nikoliv v domácích ČOV. Zejména levicoví politici rádi brání jedincům mít možnost volby být zodpovědný tak, že se udělá nějaké paušální nákladné multimilionové kolektivní řešení.

Kvalita bydlení jsou pouze obecná vágní úřední slova, nelze ji tak úplně měřit. **Kvalitu bydlení totiž často určuje mnohem více kvalita vztahů lidí, kteří v tom domě bydlí. Ty mohou totiž zamořit nejen jeden dům, ale i celou obec a žádná kanalizace situaci pak nenapraví.**

Můžeme i politicky polemizovat s tím, že by kanalizace byla pro občana levnějším řešením. Byla by skoro “zdarma”, že? Totiž z peněz daňových poplatníku. Totiž z našich peněz. A cca 30 % by zaplatila obec, že?

Totiž my. A kdo ví, zda naše obec by pak nemusela žádat o další peníze na opravu komunikací.

Pan místostarosta, který podle svých vlastních slov nečetl a rovnou roztrhal *Výzvu k rezignaci pana starosty*, udělal chybu hned dvakrát. Jednak porušil zákon o obcích & 16, písmeno g), protože nám na to neodpověděl, a hlavně **přišel o pohled na zajímavou tabulku, o kterou by se měl v případě Mladočova (kde kanalizace být nemusí) zajímat víc než o stanovisko úřadu či stanovisko “obce”.** Na tu tabulku nám ani ostatní členové zastupitelstva dosud nijak nereagovali (asi v rámci svého svázání s obecní disciplínou pštroší politiky?). Šlo o pokus o realný pohled na to, že cca 59 % **občanů Mladočova** si ve skutečnosti kanalizaci nepřeje. **Bude ji demokraticky zvolené zastupitelstvo obce tlačit dál z moci úřední, nebo byla slova pana starosty, že “kanalizace v Mladočově záleží jen na lidech” prázdný obrat?**

Co kdyby fekál (níže) mohl vyvážet splašky z Mladočova rovnou na čov do Poříče? Čov se bez hoven neobejde. Někáká diskuse o tom? Komunikace zastupitelstva s občany bývá principem dobré správy. Pro občany Mladočova i jeho okolí přinášíme ještě tuto informaci: **Vývoz jímek a septiků: p. Stráník, tel. 739 726 910.** Cena za 1 kubík je 160 /Kč, pokud se odveze 10m3/ 1600,-, jde o cenu se vším všudy s dopravou včetně zajištění ekologické likvidace na ČOV v Dolním Újezdu.

Stačí vyvést žumpu 1 x/za rok, předán bude doklad o zaplacení, není pak třeba platit **výdaje za stočné** (případně za novou přípojku vodovodu zvlášť na zalévání zahrady a napájení koňů a skotu) a **za přípojky** a nezažívat celé měsíce nepohodu kvůli **rozkopané vesnici s úzkou cestou**.

Po zasedání jsme při odchodu ještě některé zastupitelé oslovili s otázkou, proč nám neodpověděli na kvalifikovaný dotaz, a sice z **jakých přesných důvodů** nechtějí zřídit pro Mladočov **osadní výbor**. V Poříšském zpravodaji se jen psalo, že zastupitelstvo zamítlo jakýsi "návrh" na zřízení osadního výboru. Nevíme ale nic o tom, že by někdo něco takového navrhoval v oficiální žádosti, aspoň o tom nevíme, ani jsme nic nenavrhovali. Ze zasedání, kdy se náš původní dotaz na důvody měl údajně projednávat, jsme navíc byli "odejiti" policii, kterou na nás kvůli naší kameře zavolal pan starosta a strávili jsme několik hodin podáváním vysvětlení na policii, která nám po novém roce vrátila paměťovou kartu. Nic si tedy nemůžeme pamatovat. Ani policie ani obec se nám za tuto diskriminaci, kdy jsme se nemohli účastnit projednávání všech bodů, neomluvila.

Kdybychom to neměli nahrané, tak už si ani nepamätujeme reakce zastupitelů na onen výbor:

Pan starosta: *to jsme neschválili* (dívaje se na Petra F., který zakroucením hlavy potvrdil)

Pan Vostřel: *Proč jo? Ale vždy se tady sejdem, ne?*

Paní Kusá: *Osadní výbor se dělá, když je větší obec.*

Jiří Bartoš: *Všichni obyvatelé by pak byli členové nějakého výboru... Tak si ho udělej... Nemám čas, běž.*

Navrhujeme, aby si všichni zastupitelé odhlasovali navýšení finanční odměny za svou funkci, snad by pak byli ochotni věnovat občanům i více času a na samotném zasedání by mohla být na konci zařazená **volná diskuse**, které by se také zúčastnili a nespěchali domů.

Ze zasedání zastupitelstva obce 18.11. 2015

Jaké všechny body se probíraly a schválily na zasedání se občané jistě dozvědí z Poříšského zpravodaje. Ze zastupitelů tento večer chyběli oba Jiří- pan Rosypal a pan Bárta. Nechyběl ale pan Pavel Boštík z Poříčí, dále pan Petr Faltys, jeho kolega z podnikání, který se také stal jednatelem téže společnosti; přítomný byl coby zastupitel i jeho otec pan Vojtěch Faltys z Poříčí a dostavila se i dcera pana Boštíka paní Kusá z Poříčí. Přišel i pan Jiří Bartoš ze Zrnětína a pan Vostřel z Poříšského kopce. Někdy je dobré si zopakovat, kdo nás Mladočováky zastupuje.

Na pozvánce byly pro nás některé body opět vágní, Neil šel poté, co byla vyvěšena, na obec na některé z nich se zeptat. Pan starosta po něm chtěl, ať mu to dá písemně, do 15 dnů by mu dle zákona odpověděl. To už by ale bylo jistě po zasedání. Obec by měla žádosti řešit neprodleně. Pan starosta zkusil na něho zavolat policii, ale nepřišla. Nakonec jsem si věci ujasnila sama telefonicky, kdy mi pan starosta byl konečně do telefonu ochoten odpovědět.

Pan starosta přečetl body programu zasedání. Ten "nejzajímavější" **7. bod Výběrové řízení: akce autobusový záliv Mladočov** byl přidán na poslední chvíli až na zasedání.

Šlo o doporučení k uzavření smlouvy mezi obcí a

Sdružením Boštík, s. r. o. na realizaci projektu autobusové zastávky Mladočov s vykrojením do zahrady dole pod Mladočovem. Při mém telefonickém dotazu několik dnů před zasedáním, zda má pan starosta tušení, co by tak mohlo být zařazeno pod *Různé*, nevěděl. Zkrátka ten 7. bod nějak přišel na poslední chvíli. Mohu se ptát:

Skutečně se to dozvěděl jen pár dnů, hodin či dokonce minut, že Staveb. Sdružení Boštík, s.r.o. vyhrálo zadávací řízení a je možné už přijat usnesení o smlouvě obce s touto společností? A pokud to pan starosta věděl dříve, dalo se to na program "na poslední chvíli" účelově, nebo kvůli nevhodné organizaci přípravy? Stavět by se mělo až příští rok, takže

jako bod to možná mohlo ještě počkat na další zasedání.

Nevěděli to dříve? Nebo to nechtěli napsat na program, protože bychom možná chtěli vidět projekt předem? Každopádně náš názor je ten, že by se tak důležitý bod, co nebyl na pozvánce, měl zařazovat až v den zasedání jen ve výjimečných případech, **aby nevzbuzoval sebemenší podezření o jeho účelovém předkládání “na poslední chvíli”**.

Opět jsme jinak byli na začátku zasedání svědky porušení Zákona o obcích – občan má právo dostat slovo a k programu se vyjádřit ještě před tím, než si program zastupitelstvo odsouhlasí. **Bodem jednání je totiž samotné schvalování programu!** Neil se tam o své právo domáhal, že chce něco říci, třebaže k odsouhlasení programu již stejně (omylem?) předčasně došlo.

Občan může v rámci svého slova nový bod jen “navrhnout”, aby někdo ze zastupitelů navrhnul, a pak o něm zastupitelstvo hlasovalo, zda věc vůbec zařadí dodatečně jako nový bod na program či nikoliv. Neil tedy navrhoval, ať navrhnou 3 nové body, které jsem pomalu překládala do cz:

1. *Minulost pana Voralu*
2. *Zda nechala obec vyhotovit video o obci Poříčí, a pokud ano, zda nám ho zapůjčí či prodá k promítání spoluobčanům z Mladočova.*
3. *Diskuse o chování obce (starosty) vůči nám a komunikaci mezi námi*

Pohled do zastupitelstva ve chvíli, kdy Neil zrovna žádá ve 3. bodě, aby ustalo šikanování a aby zasedání probíhala v klidu...

Neprošel ani jeden. Totiž nenašel se ani jeden zastupitel, který by aspoň jeden z těchto bodů považoval za důležitý a navrhnul ho.

Jedna paní z publika mi zrovna vyčítala, že na minulost pana Voralu se nemáme ptát, protože nikdo jim prý tak “nevstupuje do jejich

jednání” jako my. Je to i naše jednání! Budu-li jednat dle svých práv, dostanu za uši?

Někdy v červenci se probírala jakási “minulost rodiny Dudmanových” (nebyl to ani oficiální bod), o jaké vyprávěl pan Voral, to proto jsme pro změnu navrhli, abychom zas probrali jeho minulost.

Vypadalo to, že pan starosta si vůbec nepřipouští, že by porušil zákon tím, že občanům nenabídl slovo před schválením programu. Občan si svá práva musí vybojovávat

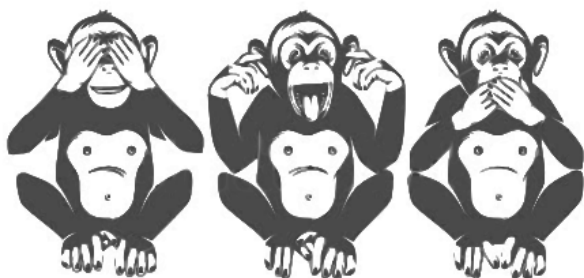
Nebyli jsme si jistí, zda byl pan místostarosta Pavel B. přesvědčený stejně jako pan starosta František B., zda některý ten bod přece jen nezařadit do programu...

důrazným připomínáním, v krajním případě vstoupením jednajícímu starostovi do řeči. A tak jsme slyšeli i od jiného zastupitele slova patřící Neilovi: “Drž hubu atd.”

Pan starosta se k tomu Neilovu nakonec přece jen udělenému slovu postavil se strategií, a sice že tomu (těm 3 bodům) nerozumí, že *mícháme jablka a hrušky*. Opět jsme zopakovali jasně tři body (jablko, hrušku a meruňku). A nakonec se podrážděně, rozlobeně a netrpělivě nahlas zeptal kolegů: “*Chce někdo odsouhlasit tyto body?!*” **Z tónu jeho hlasu nám bylo jasné, že on to určité nebude.** Ani ostatní kolegové tak neučinili, i když... nevíme, jak to měl pan Boštík – z videa je patrné, že se chystal zvednout asi podvědomě ruku, takže si nejsme jistí, zda byl zas až tak proti, kdyby třeba někdo jiný to navrhnul. Zastupitelé o nich tedy ani více nediskutovali. Jak jinak ale chceme vyřešit problémy v této obci, když vedení obce nemá dobrou vůli je řešit?

Nemá ani smysl psát, kdo přesně z nich co řekl, nebo neřekl, když měl, komu bychom dle

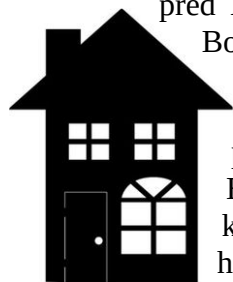
reality přisoudili na nějaké fotce bublinu s daným citátem. Když Neil něco řekl (zda p. starosta dostal náš email či dopis), jednoho to asi moc nezajímalo (pan Vostřel), třetí ohluchl (pan starosta), čtvrtý oněměl (pan Jiří Bartoš). Opět se ukázalo, že zde není žádná vůle ke komunikaci a vyjasnění věcí, proč by si jinak neodhlasovali aspoň Neilem navrhovaný pro bod 3? Vlastně za celou dobu zasedání z nich nikdo skoro moc nediskutoval, nemluvil. *“Drž hubu, mluv česky, ani pes se s tebou nebude bavit,”* si ale ještě trochu pamatuju.

Znáte ty japonské opičky Mizaru (Nevidím zlo), Kizaru (Neslyším zlo) a Iwazaru (Ústně neuznávám, že existuje zlo, když jsem ho neviděl a neslyšel)?

O návrhu na podepsání smlouvy s firmou Stavební sdružení Boštík s.r.o na výstavbu nového autobusového ostrůvku. Společnost nabídla nejnižší cenu, a to **1 126 000,-**. Při následném hlasování o tom, zda bude přijatý, se pak museli dle zákona o konfliktu zájmu zdržet hlasování pan Boštík a pan Faltys ml. Na rodinné příslušníky (otec V. Faltys, dcera K. Kusá) se zákon nerozšířil.

Náš kamarád, co přišel na zasedání, se venku před KD po zasedání ptal pana Pavla

Boštíka, proč je to tak drahé, že by se za to dal postavit malý domek. Pohotově mu to s vysvětlením přispěchal na pomoc kolega pana Boštíka z byznysu pan Petr Faltys, který se musel na zasedání při hlasování o tomto bodu také zdržet.

Není to tam sice pod Mladočovem ideální, ale linka Litomyšl-Proseč možná funguje jak se s nadsázkou říká sto let. Nedokážu přesně posoudit, v čem přesně spočívala “neutěšenost” situace pod Mladočovem, nevím o žádné nehodě za posledních 6 a půl let. Když něco doma nepotřebuji tak strašně nutně, tak to

nepořizuji. Když něco staré funguje, nezničím to a nevyměním za nové. Je to jen opět náš názor.

Neil využil svého práva na slovo a informoval přítomné, že na loňskou kvalifikovanou žádost - *Kolik proběhlo za posledních 8 let výběrových řízení a kolik jich vyhrála firma Boštík*, obec neodpověděla. Totiž ano – otázkou (!), ať vysvětlím, co mám na mysli, co je to firma Boštík a co je to výběrové řízení, že jinak nemohou odpovědět. Ano, čtete správně. Neilovi pan starosta pak na obci sdělil, že nám tak odpověděli, protože jsme je prý naštváli. Čím, to nevím. Asi těžkou otázkou. Odpověděla jsem tehdy obratem doporučeným dopisem. Od té doby jsem už neobdržela nic. Na mou duši. Snad se všechno ztratilo poštou. Pan starosta nyní na tomto zasedání po slovu Neila zase jinak reagoval na Neilovu poznámku: začal rychle hovořit o koze, přestože jsem hovořila o voze. Vypadal nechápavě, ale honem bez vyjasnění věci postupoval hladce dále, abychom se přece někam dostali, že? Někam, kde je to hlavně daleko od místa, kde jsme právě byli.

Jedním z bodů bylo jmenování **inventarizační komise**. Z odpovědí na dotazy Neila jsme se dozvěděli, že je to uzavřená skupina a že není vůle do procesu včleňovat přítomnost obyčejného občana, který by do něho chtěl nahlédnout.

Nakonec pan starosta s místostarostou rozhodli, že dostaneme bez odsouhlasení zastupitelstvem zdarma to video (díky přimluvě pana Boštíka). Pan starosta ale říkal, že kdyby bylo na něm, nic by nám nedal. Nabídli jsme panu místostarostovi výměnou naše video o Mladočovu, ale neprojevil zájem – asi ho již viděl na kanále youtube.

Panu starostovi Neil předal před Rodákami v létě před zasedáním zastupitelstva v 16:00 papír a CD s kvalitnější verzí filmu Osada Mladočov. Na papíře jsme písemně žádali, aby v ten den na zasedání navrhl pan starosta jako nový bod, zda by se mohl promítat tento film rodákům a zda to CD od nás obec přijme. CD pan starosta vyhodil do odpadkového koše a s papírem se stalo, kdo ví co, na překvapení Neila zavolal policii.

K tomu jsme se na tomto zasedání ještě též vrátili a vysvětlovali, jak to bylo. Povinností pana starosty bylo dříve či později zastupitele o

této žádosti informovat, třebaže již Rodáci proběhli bez filmu. Buď informování nebyli, nebo byli a s tímto jednáním (vyhodit CD do koše) souhlasí. Na obdržení oficiálního vyrozumění si nepamatuji. Pan starosta na Neilův dotaz, proč CD vyhodil do koše, sdělil: *“Protože je to moje právo.”* Vyhodit dar pro obec?

Paní K. Boštíková si poněkud přisadila: *“Byl to dar? Tak si s ním může dělat, co chce.”* Jde o to, že nešlo o dar panu starostovi, ale obci, kterou on coby zvolený zastupitel za-stupuje, a proto neměl právo ho vyhazovat.

Pokud bychom obci darovali knihu Vyživující tradice, nemá právo ji pan starosta vyhazovat do koše. A už vůbec ne, pokud bych požádala Státní archiv o přidělení ISBN. Naše obec by se totiž stala kromě dalších knihoven v republice zákonným povinným příjemcem této knihy.

A existuje ještě něco: dobré mravy a dobrá vůle. Například už v 15. století, jak píše Zikmund Winter v knize *Kulturní obraz českých měst*, byly na rychtáře kladeny určité požadavky: *“Nemá býti rychtářem člověk křivý přísežník, psanec, výpovědník, kacír ani pohan, nemá chrom býti na ruku, pravého lože býti má, nemá chlapný (tj. nesvobodný) býti, ani slep býti, ani něm, ani blázen, nemá také stár býti, také ne méně než jedenmécítma* let, také ne přes 68 let. Stěžejové vlastnosti rychtářovy mají býti čtyři: **spravedlnost, moudrost, síla a smíra nebo skrovenství**”, to jest aby nebyl hněviv z míry a nikomu nelál a dobré od zlého dělil.”*

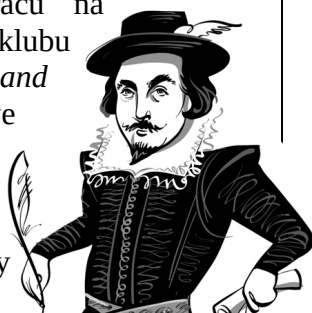
*21 let

Koutek poezie

První báseň je stará přes 400 let a má poněkud pesimističtější vyznění na rozdíl od optimistické druhé básně, o které se říká, že ji měl pod sklem prezident T. G. Masaryk. Ta byla také stanicí BBC zvolena při hlasování nejoblíbenější britskou básní. Její úryvek je prý umístěn nad vstupem hráčů na centrální dvorec tenisového klubu *All England Lawn Tennis and Croquet Club* ve Wimbledonu.

William Shakespeare:

Sonet č. 66 (Pochází z knihy

Sonety, př. Martin Hilský)

*Znaven tím vším, já chci jen smrt a klid,
jen nevidět, jak žebrá poctivec,
jak pýchou dme se pouhý parazit,
jak pokríví se každá čistá věc,*

*jak trapně září pozlátka všech poct,
jak dívčí cudnost brutálně rve chťič,
jak sprostota se sápe na slušnost,
jak blbost na schopné si bere bič,*

*jak umění je pořád služkou mocných,
jak hloupost zpupně chytrým poroučí,
jak prostá pravda je všem prostě pro smích,
jak zlo se dobru chechtá do očí.*

*Znaven tím vším, já umřel bych tak rád,
jen nemuset tu tebe zanechat.*

Rudyard Kipling

(1865-1936):

Když (př. Otakar Fischer)

*Když bezhlavost svým okem klidně měříš,
ač tupen, sám že nejsi bezhlavý,
když, podezříván, pevně v sebe věříš,
však neviníš svých soků z bezpráví,
když čekat znáš, ba čekat beze mdloby,
jsa obelháván, neupadat v lež,
když, nenáviděn, sám jsi beze zloby,
slov ctnosti nadarmo však nebereš,*

*když umíš snít a nepodlehout snění,
když hloubat znáš a dovedeš přec žít,
když proti triumfu i ponížení
jak proti svůdcům spolčeným jsi kryt,
když nezoufáš, necht' pravdivá tvá slova
lstí bídáků jsou pošlapána v kal,
když hrouť se tvé stavení a znova
jak dělník v potu lopotíš se dál,*

*když spočítat znáš hromadu svých zisků
a na jediný hod vše riskovat,
zas po prohře se vracet k východisku
a nezavzdychnout nad hořem svých ztrát,*

*když přinutit znáš srdce své a čivy,
by s tebou vytrvaly nejděrněj,
ač tep a pohyb uniká ti živý
a jen tvá vůle káže „Vytrvej!“*

*když něhu sneseš přílišnou i tvrdost,
když svůj jsi, všem nechť druhem jsi se stal,
když, sbratřen s davem, uchováš si hrdost
a nezpyšníš, byť mluvil s tebou král,
když řekneš: „Svémi vteřinami všemi
mně, čase, jak bych závodník byl, služi!“
pak pán, pak vítěz na širé jsi zemi —
a co je víc: pak, synu můj, jsi muž!*

Osvětlení informací ze zpravodaje obce

Občané si v letošním podzimním čísle Poříčského zpravodaje mohli přečíst zprávu o tom, jak rozhodovalo zastupitelstvo na zasedání dne 17. 6. 2015. Mimo jiné se v něm dočetli, že zastupitelstvo obce “vzalo na vědomí” jakési blíže neurčené věci, a to :

- 1) Dokument s názvem *Otázka tlumočení cizích názorů a úloha p. Jana Krejčího st. při uzavření školy v Mladočově ve 2. pol. 70. let 20. stol.*
- 2) Informaci p. Josefa Voralu o minulosti rodiny Dudmanových z Mladočova č.p. 7.
- 3) Petici

Jde o pseudoinformace, které občanovi, co dokument v 1. bodě nečetl a na zasedání nebyl, samy o sobě sdělí pramálo a mohou vyvolat zbytečné spekulace, proto bychom tyto zprávy rádi doplnili o širší souvislosti.

Ad 1) Ta první věc byla konečně jako bod schválená a “řádně projednána” poté, co ji zastupitelé 2 x na přecházejících dvou zasedáních zamítli schválit jako bod programu, čímž porušili zákon o obcích, paragraf 16 písmeno f)- poprvé snad nevědomě, podruhé úmyslně, jelikož jsem věc k projednání vracela s výslovným zdůrazněním, že jde o *kvalifikovanou žádost* (podepsána 0,5 % občanů obce), která zastupitelstvem musí být schválena a věčně projednána vždy. Až na doporučení Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra se jí, byť neochotně, na potřeť ujal. Je nechutné, že k tomu, aby se zastupitelstvo věcí zabývalo, se potřebujeme ohánět zákony a žádat o pomoc vyšší instanci. Co je to “řádně projednat”, zákon nedefinuje, proto zastupitelstvu stačí to, že vezme bez diskuse nějaký dokument “na vědomí” -

což také udělalo, čímž svou zákonem danou povinnost, byť “na hranici”, splnilo.

Celá věc se týká delšího dopisu adresovaného zastupitelstvu obce, který je v plném znění na mladocov.cz, kde se distancujeme od pomluv, že hovoříme za celý Mladočov, a polemizujeme s nařčením ze strany obce, že pan Krejčí nese zodpovědnost za uzavření školy v 70. letech, a proto Neil neměl bojovat za vypnutí světla před farou, které osvětlovalo i jeho dům.

Zjišťovali jsme situaci, jak moc byl p. Krejčí zodpovědný za uzavření školy, což je mu ze strany pana starosty vytýkáno. Situace byla tehdy neutěšená – chod školy byl údajně už tak příliš dlouho díky panu Krejčímu uměle udržovaný, měla málo žáků, do 1. třídy nastoupil jediný žáček, mladší syn pana Krejčího. A že měl z toho p. Krejčí udělat MŠ a neudělal? Podle slov pana Krejčího zde upřímná a dobrá vůle z jeho strany byla, nicméně takové rozhodnutí nestojí na jednom člověku (či jednom dítěti), má dopad i na okolní vesnice, které k tomu také řekly své slovo, a podle slov pana Jana Krejčího občané z Budislavi nebyli této myšlence vůbec nakloněni. Měli prý obavu, že by na děti mohla neblaze působit blízkost kostela a fary.

Každopádně nám stále zůstává nejasné, proč mělo silné světlo (za trest?) stále osvětlovat (kromě neobydlené fary v malé výšce) i ložnici domu čp. 22, proč vedení obce nereagovalo na to, že jim to vadí, a co takového hrozného pan Krejčí (resp. paní Krejčová) udělali, že se jich Neil neměl na obci opakovat a důrazně zastávat a žádat, aby jim to nesmyslné světlo vypnuli. Zůstává to nadále nedovyjasněné, třebaže dle zákona “řádně projednané”.

Ad 2) Ta druhá záležitost, s jakou přišel pan J. Voral, vůbec jako bod zasedání nebyla ani schválena! Obec by měla občany ze zákona o vydávání veřejných periodik informovat objektivně. Nevíme, proč se o sdělení p. Voralu zpravodaj vůbec zmiňuje, případně z jakých důvodů si redakce vybrala, že se zmíní vágně a stručně zrovna o tomto a ne o něčem jiném, třeba o tom, co se dělo těsně po tomto zasedání a co má dohru na policii a na přestupkové agendě. Slovo minulost má většinou neutrální náboj. Každý máme nějakou minulost- i pan Voral má minulost, i náš pejsek má minulost - ale nedbale formulovaná

informace ve zpravodaji o jakési naší minulosti probírané na zasedání vzbuzuje leda spekulace. Více jsme ke zprávě pana Voralu napsali ve 3. čísle Vidlí (viz *Když venkovské klevety překračují průměrnou míru*).

Ad 3) Petice se netýkala toho, aby zastupitelstvo upustilo od záměru zakoupení nemovitosti čp. 17, nýbrž aby:... *upustilo od utrácení veřejných prostředků* za účelem přestěhování rodiny z bývalého mlýna. Osobní údaje, jako je jméno včetně počtu dětí, jsme nikde v petici neuváděli. Petice byla reakcí na neochotu obce ke komunikaci s námi, což nám znemožňovalo včasnou průhlednost celého postupu rozhodování obce stran této věci. Když Neil v době úředních hodin oslovil na veřejném prostranství pana starostu, aby se ho na celou věc slušně zeptal, tento na něho zavolal policii a křivě ji tvrdil, že ho pan Dudman prý "napadl". (Jak to ale opravdu bylo – viz video dostupné na požádání). Zpravodaj se zmiňuje o tom, že ji podepsali "někteří" občané Mladočova (asi Dudmanovi a někdo od Krejčových?). Přesnější by bylo napsat, že šlo o sousedy či chalupáře v počtu cca 40 občanů, kteří zde buď trvale bydlí, nebo zde vlastní nemovitost, ale které tudíž nelze nijak vytěšňovat – i oni mají právo demokraticky vyjádřit svůj názor, a to přímo na zasedání nebo třeba formou petice.

Ztráty a nálezy, aneb kam se poděly hodinky?

Na zasedání dne 17.6. 2015 byly Neilovi při pokusu jiných osob o převzetí si pravomocí, které jim na veřejném místě, jako je Kulturní dům, nepříslušely, strženy ze zápěstí hodinky v hodnotě okolo 2 tisíc Kč.

Někdo mi je tam nabízel, ale já si v rozrušení neuvědomila, že jsou mého manžela, navíc mou prioritou bylo v té chvíli ho zkusit chránit. Neil se někdy poté šel na hodinky, zda se nenašly, ptát pana starosty na obec, ten na něho zavolal policii, nejsou prý úřední hodiny. Ty jsou však pouhou pojistkou pro občana, aby měl aspoň nějakou jistotu, že někdo na úřadě v určitou hodinu bude. Pan starosta tam byl. Dnes si říkám: Čert vem hodinky. A je to docela i možné, že tak již učinil!

Dostali jsme ale emailem 2 **anonymy** od uživatele kanálu YouTube, který si říká *Body Builder* (kulturista). Co se týče však jazykové kultury, je na tom dost špatně. V prvním emailu

(asi před 9 měsíci) stálo: *OMG what is this is? Fuck you Neil Dudman fuck you!!!! You are NOOOOOOOOBB :DDDD HAAAAAAAAAAAAAAAA KOKOT VYJEBANY DUDMAN KOKOT VYJEBANY KOKOT VYJEBANY FUCK YOU!!!!!! SUCK MY DICK!!!* Překládat anglické výrazy netřeba, každý si jen může o osobě autora udělat sám svůj obrázek, zda chce diskutovat, nebo jen někoho napadat. Další anonym od stejného uživatele ale přišel nedávno zase a stálo v něm: *:D když si ty hodinky nechtěla tak asi ležej někde na skládce to je pravá logika Irů.*

Neil není Ir. Ptám se zde tedy občanů: Pokud někdo z Vás našel hodinky, nebo o nich něco ví, ozvěte se nám prosím (773 497 017). Stejně tak by o nich možná mohl vědět onen "*body builder*". Víte-li případně o někom, kdo se pod uživatelským jménem *body builder* může schovávat, dejte nám prosím vědět. Děkujeme.

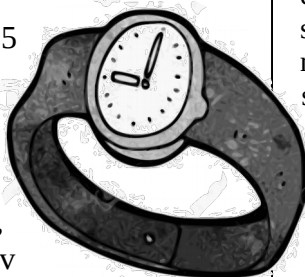
Líto, je mi líto.

Vzpomněla jsem si na písničku v podání Hany Zagorové a nazvala jsem právě podle ní Neilovo sdělení níže, které přináším v co nejvěrnějším překladu:

Kvůli událostem, kterých jsme se stali v poslední době svědky, jež jsme si nahráli a zprávy o nich sdíleli v tomto čtvrtletníku a na mladocov.cz, a kvůli různým jiným věcem se moje jméno Dudman možná stalo po obci známým a skloňovaným ve všech pádech. Jistě se vyprávějí různé verze příběhu a existují různé úhly pohledu. Já sám jsem si vědom jen některých, jelikož všechny řeči se až ke mně samozřejmě nedostanou.

Vánoce jsou časem lásky a pokoje, proto bych u této příležitosti vyjádřil politování nad tím, pokud se snad někteří lidé v obci kdy rozčílili, stresovali nebo byli nervní od chvíle, kdy byla iniciována schůzka o plánované kanalizaci pro osadu Mladočov. Problémy s obcí jsme nezačali mít kvůli myšlence kanalizace jako takové, i když na ní existují různé názory. Pozor, chyták! Bylo to kvůli způsobu, jakým byla panem starostou a panem místostarostou schůzka vedena a který jsme s manželkou a možná i s některými jinými sousedy zaregistrovali a posléze k tomu vyjádřili své znechucení. Neměli jsme žádnou jinou volbu, než začít být aktivní, začít studovat a klást si otázky. Jsem smutný - je mi lidsky líto zejména pana starosty a jiných zastupitelů a jejich příbuzných a přátel, kteří kvůli tomu nějakým způsobem trpěli.

Nejsem si vědom ničeho, za co bych cítil potřebu

se zde omlouvat, nicméně chci vyjádřit, že je mi opravdu, opravdu upřímně líto, jakým směrem se zastupitelé vydali, pro jak hrubé způsoby komunikace se rozhodli. Zůstávám nadále zdvořilý a vlídný, nicméně úporně vytrvalý. Pan starosta nám sdělil, že nešlo z jeho strany o úmyslné manipulativní vedení informativní schůzky ke kanalizaci. Pokud tomu tak skutečně bylo, otázkou je, proč se rozhodl zpupně ignorovat fakt, že jsme to přinejmenším aspoň my takto vnímali, a neuvedl věc na pravou míru, aby tento dojem napravil třeba společným prohlášením na letáčku, další schůzkou, na které by zkoumal pocity a postoje občanů Mladočova. Řekl nám, že má na věc jiný "názor", takže ke společnému prohlášení na letáčku bychom nedospěli. Nejde však o jeho "názor," ale o přesná fakta, podle nichž se občané mohou rozhodovat. Neměli s panem místostarostou dobrou vůli a zájem opravit náš hrozný dojem, jaký jsme z první schůzky, kde bylo na lidi tlačeno, ať se na místě vyjádří, měli, a doplnit některé nepřesné a neucelené podané důležité informace, vést o věci skutečnou diskusi a místo toho vsadili na krátkozrakou pštroší politiku. Kdo by změnil názor, jaký po něm chtěli hned na schůzce, ten by nebyl morální, třebaže na schůzi pan starosta zdůrazňoval, že je to nazávazné. Způsobili nám tím stres, výdaje a práci, s čímž jsme nepočítali a co by běžný člověk neočekával od takové malé obce.

S pomocí své manželky jsem vytrvale kladl asi náročné otázky našim voleným zastupitelům, obvykle ústně, posléze písemnou formou. Své aktivity máme pečlivě zdokumentované, abychom se v budoucnu vyhnuli jakýmkoliv zmatkům, mnohé z nich v budoucnu časem zpřístupníme veřejnosti. V souladu se zákony jsme použili videokameru a diktafon, pokud nám v tom nezabránilo probíhající policejní vyšetřování. Občan má zákonem zaručené právo činit to, co není zakázané, tedy nahrávat si veřejné zasedání. Existence tohoto práva občana povzbuzuje k tomu, aby ho využíval. Zastupitele této obce nás za-stupují a i když byli zvoleni, stále jsou zodpovědní vůči občanům.

Osobně jsme vděční za takovou zkušenost bez ohledu na to, zda jde o někdy těžká a nepříjemná jednání, jaké budeme ještě stále mít s policií, soudem a jinými úřady v souvislosti se starostou této obce, zastupiteli, jejich rodinami a přáteli. Nebudu si zde stěžovat na absenci věcné diskuse, zacházení s námi, pomluvy, nebezpečné vyhrožování, skutečné fyzické útoky, opakované uzmutí mých věcí, hrozby finanční likvidace a obecně úřední šikanu a samozřejmě na porušování Zákona o obcích, což jsou záležitosti, které ještě stále neustaly.

Jsem ochotný odpustit panu starostovi, zastupitelům, jejich rodinám a přátelům, kteří nám

uškodili svým jednáním, pokud se budou kát ze svých činů a upřímně si budou přát napravit újmu, jakou jsme od nich zakusili pouze kvůli tomu, že jsme kladli otázky, a pokud přislíbí, že už se to nebude v budoucnu opakovat. Ve svém srdci jsem jim odpustil, abych nezahořkl a mé srdce kvůli událostem, k nimž v uplynulém čase došlo, se nestalo zatvrzelým; cítím s nimi a chápu, proč asi tak reagovali na naše složité dotazy, jaké jsme jim kladli.

Neil

Půlnoc nad Severkou

Severka je jeden z možných názvů (kromě Polarky) nejasnější hvězdy souhvězdí Malého medvěda. Půlnoc znamená 00:00 hodin, ve starší češtině se tak říkalo a v dnešní polštině se stále říká severu (*pólnoc*). Půlnoční království tedy znamenalo "severní" a v pohádkách tam lidem moc dobře nebylo. V přeneseném smyslu jde v případě půlnoci také o jakési temno a zatížení.

Jako na "půlnoc nad hvězdou" pohlížíme i na situaci, v jaké se ocitla jedna politická hvězda podobného jména, a sice pana Pavla Severy pocházejícího z Litomyšle. V říjnu 2015 odvysílala totiž Česká televize pořad s názvem *Minulost sekretáře top09 Severy provází pochybné majetkové machinace za miliony*.

Počátkem 90. let pan Severa podnikal např. ve stavebnictví. Od roku 1993 do roku 2010 zastával téměř nepřetržitě poslanecký mandát v PČR. Byl tedy významným politikem strany KDU-ČSL, v roce 2009 z ní vystoupil a vstoupil do TOP09. V roce 1994 byl zvolen do zastupitelstva města Litomyšl, v roce 2010 zvolen nebyl. Pořad je možné shlédnout i na internetu.

Svému příteli panu Švecovi z Litomyšle údajně napůjčoval miliony korun, o které se přihlásil brzy poté, co muž kvůli své závislosti na alkoholu v roce 2013 deset dnů před Vánocemi v pouhých sedmapadesáti letech zemřel. Šlo o směnky (v celkové hodnotě 4,5 mil Kč), které pan Severa přihlásil do dědického řízení. Vdova po panu Švecovi se obrátila na policii, aby tato prošetřila, zda jeho nárok je oprávněný, protože ani ona ani účetní z manželova podniku nic o těchto penězích nevědí, ani na účtech firmy, ani na účtech členů rodiny se takové peníze nikdy neobjevily. Čt

avedla, že v době, kdy měl pan Severa podnikateli půjčovat miliony korun, byl navíc sám zadlužený.

Dále pořad hovoří o tom, že koupil na hypotéku za asi 7 milionu korun luxusní byt v Praze (oficiálně je ale jako majitelka vedena jeho tchýně) a ve stejném domě si zakoupil pan Švec luxusní ateliér. Byt pana Severy (tchýně) si pronajímala firma pana Švece, která ho ale přitom prý nepotřebovala. (30 tis./měsíc) “Neumím vám odpovědět”, řekl Čt pan Severa. Pan Švec ho těsně před smrtí prodal tchýni pana Severy, transakci domlouval p. Severa. Vdova po panu Švecovi se nyní dále domáhá přes soud zrušení tohoto prodeje (navrácení ateliéru), protože v době, kdy prodej její muž podepsal, je pravděpodobné, že nebyl zcela soudný a že jeho rozhodování ovlivňoval pokročilý alkoholismus.

Sám pan Severa sdělil, že se to vše zdá sice krajně podezřelé, ale že víc Čt nemůže říci, protože to šetří policie. Skutečně je to docela podezřelé - člověka napadají třeba u pronájmu bytu i takové věci, jako je praní špinavých peněz, ale teprve vyšetřování snad celou věc objasní.

Je třeba zde totiž zdůraznit to, co z pořadu vyplývá, a sice že Policie ČR republiky se celou věcí ohledně oprávněnosti nároků na vrácení peněz panu Severovi jen zatím zabývá a věc prošetřuje. Stejně tak není známo rozhodnutí soudu ohledně toho ateliéru, zda vůbec žalobu považuje za účinnou. Není třeba o tom více spekulovat. Naše zmínka o tomto pořadu je zde ale na místě, a to ze dvou důvodů: Jednak obecně volení politici musejí počítat s tím, že na ně bude zaměřeno kritické oko médií víc než na běžné občany, a jednak jde o člověka z našeho regionu, který, jak je patrné z fotografie (z veřejného portálu obce) níže, zavítal mezi naše občany na veřejnou akci obce Poříčí. (Den matek)

Pokud někdo pořad neviděl, je možné ho shlédnout zde:

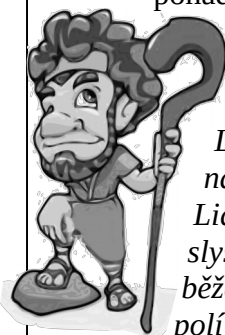
<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/1600799-minulost-sekretare-top-09-severy-provazi-pochybne-majetkove-machinace-za-miliony>

Žádné vítězství u soudu nemůže vyřešit hluboký místní konflikt

Spory neberou konce. Naše obec a opozice jsou do sebe zakousnuty.

Občané naší obce včetně zastupitelů zaměstnávají v posledním roce Policii ČR víc než by bylo přiměřené, takže bychom už mohli málem uvažovat o zřízení vlastní četnické stanice třeba se sídlem přímo na obecním úřadě nebo v KD. V obecním periodiku však o tom ani písmenko. Když pan starosta zavolal opět na Neila před posledním zasedáním policii, když se na něco v listopadu přišel optat na úřad, policie tentokrát nepřijela. Už je to asi vážně trapné. Proč by také měla, když se nic neděje. Když jsem jim pak sama ten večer volala, že “hlásím klid v obci”, pan policista mi řekl něco jako: “Už toho máme dost, to je pořád dokola, vy tam neumíte spolu komunikovat.”

Také vám to volání policie připomíná jednu pohádku? To bylo tak: *Před dávnými*

časy pásł pasák za vsí ovce. Měl dlouhou chvíli, a tak si z lidí začal dělat blázny. Pomoooc! Pomoooc! Lidičky! Lidičky, pomozte, vlk! Vlk napadl stádo! Lidé, jak to slyšeli, běželi z polí a

chalup pasáčkovi na pomoc. Když přiběhli na pastvinu, nikde po vlku ani památky. Pasák se smál, až se za boky popadal. Za několik dní znovu volal, že mu vlk plení stádo. Lidé přiběhli a pasák se jim vysmál. Hodně se na něho rozlobili a málem utřil i nějakou tu ránu. Jednoho dne skutečně vlk přiběhl a dával jednu ovečku za druhou. Pasáček vyděšeně volal, plakal, ale nadarmo. Lidé tentokrát nepřišli.

Projednání přestupku na rozdíl od blokové pokuty za špatné parkování trvá dlouho. Od šetření policie, předání věci na přestupkovou agendu MěÚ, která o věci přestupku rozhodne, až po případné podání odporu proti usnesení a

další šetření věci. Několik dílčích věcí, které dostaly jednacích čísla zvlášť, poslala letos policie na MěÚ s návrhem na projednání přestupků (takto je aspoň ona kvalifikovala), na což byl letošek štědrý. Je bolavé, že v tomto jsme hotová "vesnice roku".

Neil je sám zpovídan ze svého údajného úmyslného přestupku, a je tak účastníkem řízení v souvislosti s jeho "pokousáním" předloktí jistého pána, kdy **hájl doslova "zuby nehty" svou kameru**, kterou mu ten pán nakonec vzal. Zastupitelé nemají kameru rádi a kvůli ní na nás loni na zasedání o tomto čase zavolal pan starosta policii. Proti rozhodnutí o svém přestupku (že ho úmyslně pokousal) podal *odpor*, protože nemohl souhlasit s touto kvalifikací, čímž začal nový proces. Jak by také mohl, když jen pouze bránil zuby nehty kameru (spáchání krádeže). Otázkou je, jakpak se ta ruka mohla ocitnout tak blízko Neilových zubů. Neil není kousavý tip a neprošel jako nějaký německý vlčák kinologickým výcvikem. Více k tomu nevíme a pokud snad ano, nemůžeme víc ani po nahlédnutí do spisu sdělovat.

Každopádně se domníváme, že i naši zvolení zastupitelé by mohli být stejně otevření jako my a případně zveřejnit, zda v souvislosti se svou funkcí veřejného činitele nebylo jejich chování někdy letos policií kvalifikováno jako přestupek a takto navrženo k projednání na MěÚ.

S obcí Poříčí u Litomyšle zahájil třeba Krajský úřad Odbor kontroly okolo 13.10. **správní řízení** ve věci porušení ustanovení & 8 zákona č. 46/2000 Sb. o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku (nebo-li tiskového zákona). Více k tomu Vidle Podzim č. 4.

Počátkem listopadu bylo proti Neilovi zahájeno i **trestní stíhání** (ne přestupek) **za výtržnictví** spáchané údajným **napadením druhého na veřejnosti**. Jádrem onoho "úmyslného napadení" spočívá podle usnesení v tom, že před Kulturním domem po jednom zasedání (co následovalo hned po zasedání, kdy byl on i já napaden) v létě jiskřil na veřejnosti paralyzérem (proč ho jen vůbec měl, že?), což jednu slušnou osobu údajně trochu štíplo (nikdo nebyl ani lehce zraněn) a mnoho přítomných to "potvrdilo".

Proti tomuto usnesení, které nám připomnělo hrubě sestříhaný film bez souvislostí otočený

proti jednomu člověku, podal Neil **stížnost** s novými důkazy, že nic takového nespáchal. Ať se celá věc vyjasní nakonec jakkoliv, a skutečným výtržníkem se třeba ukáže být někdo jiný, věříme, že na něho nikdo z naší obce kamenem nehodí a že se budeme všichni snažit, aby k podobným věcem nedocházelo. Každopádně Vás o výsledku budeme určitě informovat. Nemůžeme ale zde zatím k věci přinést víc informací, protože je vše předmětem šetření Policie ČR.

Kromě toho máme na krku, a to oba dva **žalobu na ochranu osobnosti** ze strany právního zástupce pana Františka Bartoše a Pavla Boštíka. V usnesení je výčet údajných nepravdivých údajů, které jsme prý zveřejnili zejména ve 3. čísle Mladočovských vidlí. Jako satisfakci od nás žádají v rozsudku do tří dnů od nabytí právní moci zaplatit částku 500 000 Kč (starosta) a 300 000 Kč (místostarosta).

Je to aspoň o celou polovinu méně, než co žádali prostřednictvím svého právního zástupce dr. D. Mitroviče v předžalobní výzvě v srpnu (na naší odpověď nám nereagoval), kdy tuto částku žádali od každého z nás zvlášť - poslat je poštovní poukázkou do nadiktovaného data bez ohledu na reálné datum obdržení výzvy. (Šlo prakticky o 4 pracovní dny, kdy jsme mohli být mimo Mladočov.) (Více viz Vidle 4) Šlo o výzvy pana starosty a místostarosty a dalších 26 (!) osob, které zastupoval jeden a týž právník, který pro své klienty od nás v srpnu v úhrnu v 56 dopisech žádal **13 a půl mil. Kč!**

Kuriózní je, že **tyto samotné předžalobní výzvy** byly pod jedním čísl. jednacím **kvalifikovány policií k projednání přestupku na MěÚ v Litomyšli**. To je podle našeho názoru vážně málo za vydírání, které jsme cítili.

Na právníkovi JUDr. Denisi Mitroviči pro nás není tolik povážlivé vůbec to, že podle internetového přehledu získal malý doktorát v Plzni (v roce 2006) za přítomnosti přespočetné komise, jako spíš to, že figuruje v internetových diskusích o **podvodné firmě CCS Finance CZ s. r. o.**, o které dokonce přinesla zprávu Čt v

pořadu Černé ovce. Společnost se zabývala poskytováním či spíše zprostředkováním půjček od jiných subjektů, které lidé nedostali; zato po několika měsících dostali výzvy k zaplacení zprostředkování půjčky (3000,-), k níž ale vůbec nedošlo, a pokut (5000,-) pod hrozbami exekuce. Padlo na ní několik trestních oznámení a hodně lidí se cítilo být podvedeno. Podle všeho v jejich službách pracoval jistý JUDr. Denis Mitrovič, o němž lidé, kteří před firmou důrazně v diskusích varují, hovoří jako o "rozhodci" či "vymahači" apod. (viz www.podvodnici.net,

www.podvodnici-podvody.cz, <http://www.emimino.cz/>)

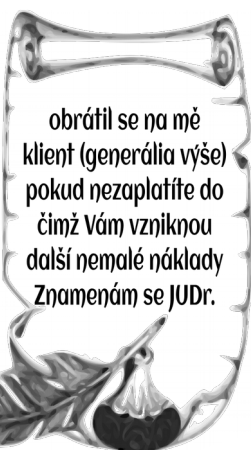
<http://podvodniefirmy.cz/>, www.centralniregistruluzniku.cz). Je hyenismem zneužívat sociálně slabé lidi. Nepovažujeme se s Neilem za sociálně slabé lidi, i když jsme nároční spíš než na bydlení s kanalizací na spravedlnost a čestnost, které jsou základem jakékoliv spokojené společnosti.

Je povážlivé, že vedení naší obce má

zapotřebí se paktovat proti dvěma svým občanům zrovna a právě s tímto právníkem a úplnou náhodou využívat služeb někoho takového až odněkud z Týniště nad Orlicí.

Celou podivnou záležitostí s předžalobními výzvami se ale též zabývá Česká advokátní komora, která mimo jiné dohlíží na dodržování etického kodexu advokátů. Pokud ale kdokoli z vás čtenářů někdy obdržel dopis od advokáta (co někoho třeba zastupuje) výše a něco se vám na něm náhodou nezdá, neváhejte kontaktovat nás nebo jako my rovnou policii.

Jsme připraveni na to, že v průběhu adventního času postupně obdržíme štedrou nadílku žalob. Panu starostovi jsme nabídli, aby celá jeho žaloba byla v plném znění otištěna v tomto čísle Vidlí, pokud nám pomůže uhradit aspoň polovinu zvýšených nákladů na tisk. V tuto chvíli uzávěrky nemáme odpověď, ale prostor nabízíme nadále i v příštích vydáních

obrátil se na mě klient (generálka výše) pokud nezaplatíte do čimž Vám vzniknou další nemalé náklady Znamenám se JUDr.

jak jemu, tak i případným dalším zájemcům.

Opět vás, vážení čtenáři, o výsledcích budeme informovat, ať budou jakékoliv.

Obáváme se jen jednoho, a sice že ani šikana, ani pomluvy, ani útoky, ani vyhrožování, ani výzvy k odstěhování a ani

žádná vítězství u soudu nemohou vyřešit hluboký místní konflikt.

Pár posledních slov obecně k pořizování fotografií, které se ocitly ve Vidlích. Panu starostovi v žalobě mj. vadí, že prý k tomu, abychom jeho fotografie zveřejňovali ve Vidlích, nemáme jeho svolení. To je pravda, ale neznámá to, že je nemůžeme publikovat. Bohužel se zde opět musíme ohánět zákony, a to nejnovějším občanským zákoníkem, který říká:

§ 89

Podobizna nebo zvukový či obrazový záznam se mohou **bez svolení člověka** také **pořídít nebo použít** přiměřeným způsobem též k vědeckému nebo uměleckému účelu a pro **tiskové**, rozhlasové, televizní nebo obdobné **zpravodajství**.

Nemají snad občané Mladočova a obce Poříčí u Litomyšle také právo na informace? Naší snahou je, aby občané měli i jiné informace k zamýšlení, než pouze ty, co jsou v obecním periodiku.

Zdravý selský na trápení s klouby: na kosti kosti

Následující řádky jsou ukázkou z dopisu, který poslal jeden pán ze státu Kolorado do amerického čtvrtletníku *Moudré tradice v jídle, hospodaření a umění léčit* (sv. 16., č. 1) a který má své předplatitelé i v Mladočově v ČR: "Je mi 69 let a jsem truhlářským mistrem. Byl jsem počat a vyrostl jsem na čerstvě nadojeném mléce a na jídle s vysokou koncentrací živin stejně jako všichni hospodáři přede mnou. Když mi bylo pět nebo šest, do oblasti přišly supermarkety a vypadalo to, že se věci změnily přes noc. Lidem, kteří odmítali přejít na průmyslové jídlo, se říkalo "staromódní". Moji rodiče to měli se mnou těžké, aby mě přiměli jíst nové jídlo, především pasterované mléko, které dosud nemám rád. Žil jsem doslova pro chvíle, kdy jsem se mohl najíst v domě svých prarodičů, kde

mi tak moc chutnalo...Nejomamnější vůně, jakou jsem znal, byla vůně bohatého humusu Středozápadu, který se zahříval při východu slunce. Než mi bylo osm, vůně byla pryč. ...Asi před osmi lety mě začala bolet kolena a byl jsem ztuhlý (i když jsem jedl biopotraviny) a uvažoval jsem, že truhlařiny nechám. Zhruba v té době jsem ... začal pít alespoň 2 šálky denně kostního vývaru. Za něco málo víc než 6 měsíců bolest všech mých kloubů byla fuč a dneska mě baví tvrdě pracovat jak nikdy před tím...Pokud máte tu sílu, běžte, prosím, na farmy, běžte do toho a postavte se vedle skutečných hrdinů. Do té doby, až já tu nebudu, je pro mně smyslem udělat všechno pro to, abych pomáhal budovat budoucnost, v níž se víc dětí bude probouzet do oné nejomamnější vůně." (zkráceno)

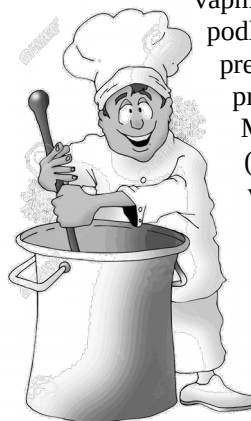
Že mnoho lidí trápí problémy s klouby, vidíme kolem sebe. Život jim znepříjemňuje bolest kyčlí, kolen atd. Musejí chodit po doktorech, do lékáren pro léky proti bolesti nebo pro kloubní výživu v pilulkách a dělat si starosti s tím, aby se to aspoň nezhoršovalo a nemuseli na operaci.

MUDr. Jan Hnízdl ve své knize *Zařikávač nemocí* píše: "Statistiky hovoří jasně. Navzdory záplavě léků a zázračných prostředků kloubní výživy pacientů trpících bolestí kloubů přibývá. Kde udělali soudruzi chybu?" Popisoval, jak se snažil zjistit, zda může pacientům doporučit **metodu kmenových buněk** na léčbu těchto obtíží. Obrátil se proto v dopise na Ministerstvo zdravotnictví, zda je to metoda účinná, ověřená a zda ji může doporučovat pacientům.

Velice rychle mu odpověděli, že tu metodu považují za neověřenou a že její účinky a bezpečnost nemohou garantovat. Tuto informaci dal pak na svůj blog. Posléze, jak psal, se mu ozval jeden primář, co mu napsal, že tomu nerozumí a že měl pacienty obrátit na pracoviště, kde tuto metodu provádějí a kde jim už "všechno vysvětlí" včetně mechanismu jejího účinku. Nakonec mu ale odepsala i Vědecká rada České lékařské komory, že jde o metodu s uplatněním ve veterině, o nadějnou terapii pokusného charakteru pro lidi a že není žádná studie, která by potvrdovala bezpečnost a účinnost metody u lidí, a proto by ji pacientům neměl doporučovat, leda že by chtěl někdo dovolit na sobě experimentovat s touto terapií. Jenomže noviny i TV tuto metodu prý stále oslavně propagovaly. Napsal tedy revizní komisi ČLK podnět, zda některá pracoviště či kliniky neporušují etický kodex, když tuto metodu provádějí. Za čtvrt roku mu odepsali, že stížnosti přijímají jen proti lékařům, ne klinikám.

Obecně má dr. Hnízdl za to, že tyto kloubní obtíže jsou spojeny jednak s tím, že si lidé na sebe "naložili hodně", jednak s přirozeným stárnutím. Ráda bych zde ale přidala ještě jeden pohled na věc se zdůrazněním, že jde o názor nezdravotníka. Je dost možné, že za problémy s klouby a kostmi i zuby může kromě výše řečeného i **průmyslová strava**, která buď a) narušuje metabolismus vápníku v těle (ztrácíme ho z kostí) a b)

obsahuje málo vápníku nebo v takové formě (a bez dalších součinitelů), že ho vlastně nestrávíme. Zaměříme se zde na Ad b). Nejpřirozenějším zdrojem vápníku je **přirozená strava**, která je podle mého soudu nejpřirozenější prevencí osteoporózy a kloubních problémů a ještě tělo regeneruje. Měla by obsahovat minerály (vápník, fosfor, hořčík) a také vitamíny rozpustné v tucích (A,D, K2), které pomohou, aby vůbec byly minerály vstřebány a správně využity.

Takovým jídlem jsou obyčejné **maso-kostní vývary, které jsou téměř univerzálně používány v tradičních kuchyních** - francouzské, italské, čínské, japonské, africké, jihoamerické, kuchyni Středního východu a Ruska. Jsou to vlastně přirozené **iontové (minerální) nápoje, které si můžeme umět připravit sami**.

Chceme-li zajistit, aby naše strava byla vyvážená a živila a udržovala i naše kosti, nemůžeme si ze zvířete vybírat jen něco (libové maso) – to je moderní nešvar - ale jíst celé zvíře "od čumáku po ocásek". Naši předkové nesnědli z prasete jen řízky, ale museli si poradit s celým zvířetem, aby nic nepřišlo nazmar, ze staré slepice uvařili aspoň polévku. Indiáni Skalnatých hor kosti ze soba karibu i drtili, aby se dostali k jejich morku.

Wikipedie říká o morku: "Morek obsahuje cca: 97 % tuků, trochu železo, fosfor, vitamín A, vitamín K2, alkyglyceroly (druhy tuků) stimulující imunitu..."

Vývar z morkových kostí je **zdrojem vápníku a jiných minerálů (hořčíku, křemíku, síry) a v tucích rozpustných vitamínů**.

Jedna švédská lékařka, onkoložka, údajně dělala pokusy s morkem z telecích kostí u dětských pacientů, kteří měli leukémii. Závěr: "Třebaže výsledky nebyly konzistentní, někteří pacienti velice rychle zažívali značné zlepšení, včetně normalizace počtu bílých krvinek a pozoruhodný návrat energie." (Cit. <http://www.westonaprice.org/health-topics/bone-marrow/>)

5hvězdičkové hotely vaří z morkových kostí, existují staré recepty, například kdouloně plněné morkem. Kyselé víno nebo ocet přidané během vaření pomáhá vytáhnout do vývaru minerály, především vápník, hořčík a draslík.

Tam, kde je alergie na mléko, tam mohou získávat lidé vápník z morkových kostí a chrupavky apod., a to ve snadno vstřebatelné formě. Do vývaru se dostávají složky z chrupavky včetně kolagenu. **Želatína z vývaru je hydrofilní** (přitahuje tekutiny včetně trávicích šťáv), takže jídlo je efektivněji strávené, neboť **umožňuje přitahovat trávicí šťávy k povrchu částí uvařeného jídla**. (Třeba i rýže vařená ve vývaru

bude efektivněji strávena než vařená v čisté vodě) Test, zda vývar obsahuje velké množství želatiny, se provádí vychlazením vývaru. Měl by ztuhnout, po vychlazení dokonce až na úplné želé.

Není ani vyloučeno, že ženy, které přestaly jíst pravidelně kostní vývary s želatinou a kolagenem trpí **celulitidou** a předčasným stárnutím. Platí tedy, myslím, jednoduché zdravé selské: **na kosti kosti**. Hodně se však na tak obyčejnou věc ale zapomíná a hledáme složitější a dražší řešení. A že je červené maso a tedy i kosti z takového červenomasého zvířete nezdravé? Záleží jen na kvalitě. Neměli bychom si nechat namluvit, že potraviny (jako je červené maso), které lidi živilo tisíce let, jsou nezdravé bez ohledu na jejich kvalitu.

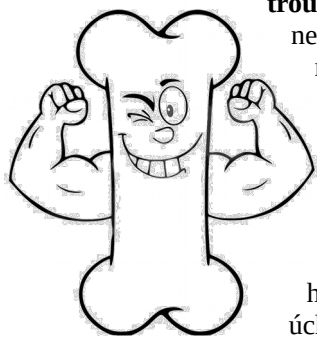

Jak na to tedy v praxi jdu? Buď kosti z doma bouraného zvířete vařím na plotně v ohromném hrnci až 48 hodin, poté zcezený vývar **zredukuju** odpařením vody a po ochladnutí ho naliju do **1litrových sáčků zipper** či plastových nádob a uložím je do mrazničky. Jsou pak základem či přísadkou pro různé polévky a omáčky (švestková, koprová i rajská apod.)

Nebo dělám aspoň jednou týdně čerstvý vývar z kupovaných kostí - v létě tak, že je dám do tzv. **pomalého elektrického hrnce**, který zapnu na noc (obvykle od 0:00-6:00), kdy je levnější proud. Do rána je vývar hotový a provoní domov.

V zimě se udělá pořádný oheň v sálavých kamnech. Po vyhasnutí zkontroluju laserovým teploměrem (ten používá Neil na výrobu sýra), zda teplota nahoře v

troubě, kam už přestaly jít plameny, nepřesahuje 300 st.C a vložím tam místo pecnu chleba na noc hrnec s kostmi zalitými studenou vodou, případně s jinými surovinami (mrkev, cibule, celer, celý pepř). Jelikož má trouba dlouhou tepelnou setrvačnost, vývar je ráno ještě horký. Akorát poklice nesmí mít úchyt z plastu, jinak by z něho zbyl jen škvarek.

Mýty a fakta

Dudmanovi zajistili vzhazování Mladočovských vidlí do domovních schránek v Mladočově, Poříčí, Zrnětíně a v okolních obcích.

Kéž by! První číslo Vidlí vyšlo v nákladu cca 26 výtisků a stačilo to akorát tak na Mladočov. Další 2 čísla vyšla v nákladu asi 100 výtisků a ty nestačily ani na Poříčí a Zrnětín. Neil 2x nabízel panu starostovi

Vidle, ale nejevil o ně zájem, i když hned to 1. číslo naprášil (předčasně) na nějaký úřad. Neházíme je tedy ani do schránek zastupitelům. Jejich sousedé či příbuzní možná čísla ve schránce najdou. Po jednom čísle se Vidle mohly ocitnout tu v Dolním Újezdu, tu v Desné či v Budislavi. Pokud 4. číslo vyšlo v nákladu okolo 135 výtisků, což ale dle počtu stran stojí okolo 4000,- a pokud číslo vychází 4x ročně, to máme až 16 000,- nákladů ročně. Děkujeme upřímně těm, kteří nás vlídným slovem, či nějakou tou korunou na tisk již podpořili. Roznášku zajišťujeme vlastními silami. Kdyby tedy někdo řekl, že se ty Vidle ocitly “v některých” schránkách v okolních obcích, tak je to pravda. Vážně ale “nezajišťujeme” vzhazování Vidlí do schránek v okolních obcích. Tisk něco stojí a roznáška zabere i nějaký čas. Není vyloučeno, že si je ale třeba někdo okopíruje, vytiskne, půjčí, naskenuje, namnoží a dál je (třeba i bez našeho vědomí) šíří mezi těmi, kteří jsou na jejich obsah naladěni. Zkrátka, pokud tomu tak je, jsme rádi a velmi děkujeme. Pokud si to přejete, obraťte se na nás (viz kontakt v tiráži na poslední stránce v poznámce pod čarou) a na vaše náklady Vám můžeme udělat kvalitní dotisky kteréhokoli čísla.) Stejně tak nám čtenáři mohou posílat jakékoliv příspěvky k tisku. Leda pokud by byly hodně dlouhé, bylo by nutné se už domluvit na nějakém tom finančním příspěvku na tisk.

Dudmanovi chodí na zasedání a jenom tam cosi vykřikují.

Tak si to občas může někdo, kdo nezná svá a naše práva a všechny souvislosti, vykládat. Pravdou však je, že se možná domáháme svého práva dostat slovo či odpověď a k programu se vyjádřit ještě před tím, než si program zastupitelstvo odsouhlasí.

Možná Neil chtěl jen někdy odpověď pana starosty na to, proč na něho volal policii a řekl ji, že “ho napadl”. To je docela vážné obvinění občana, zvláště když tento nikoho nenapadl, ne? Mnoho se totiž udá mezi jednotlivými zasedáními a ne každý občan tyto souvislosti zná tak dobře, jako Neil a pan starosta, který jeho dotaz ignoruje, ignoruje a ignoruje, proto ho Neil opakuje, opakuje. Možná že jen chceme, aby nám bylo uděleno slovo na obranu (a už se to pár krát stalo), když někteří občané se odchýlí od bodu programu (a pan starosta je rázně nezarazí tak jako to udělal loni u paní Krejčové) a začnou na nás útočit. My na to chceme reagovat - objasnit si s nimi, co vlastně mají na mysli, ale pan starosta na tento de facto neschválený nový bod (Útok na Dudmanovy) aplikuje Jednací řád (kdy má občan jen 2 minuty slova k jednomu bodu) a tvrdí, že nám nebylo uděleno slovo, nebo že jsme už k tomuto bodu slovo měli. Dvě minuty by ve skutečnosti měly přitom být jen určitou pojistkou, kdyby náhodou chtěl někdo opravdu dlouho řečnit. **Volnou diskusi** pak pan starosta nezahájí a honem

zasedání ukončí a druzí si dělají starosti leda s tím, abychom odešli mezi prvními ("Jinak to zopakujeme", jak 22.7. vyhrožoval p. Voral) Pokud jde o to, co by se mohlo "zopakovat", viz Vidle 3. Deštníky nás sice do zad nepíchali, ale už se jednou stalo, že řada za námi (několik babiček) začala bouchat židlemi o zem, jako by byly členové nějakého fanklubu a my ne na zasedání, ale na fotbale.

Správná odpověď kvízu

ze 4. podzimního čísla Mladočovských vidlí byla c) zubař. Výhercem se stal pan František Boštík st. z Poříčí a z Mladočova pak pí Marta Jasanská, kteří oba vyhrávají knihu *Výživující tradice: kuchařka, která je výzvou pro politicky korektní výživu a diktátory ve stravování*. Blahopřejeme.

Anglický koutek

donkey /donki/ osel (někdy i ass /as/)
lost watch /lost woč/ ztracené hodinky
evil /ívl/ zlo
bone /boun / kost
subsidy /sabsidi/ dotace
civil code /sivl koud/ občanský zákoník
tender /tendr/ výběrové řízení
administrative proceeding /administreitiv prousíding/ správní řízení
violate Municipality Law /vajlejt mjunisipality ló/ porušit Zákon o obcích
offence /ofens/ přestupek
crock pot /krok pot/ kameninový hrnec

Vtipy

Josefovi a Marii se ztratil z Betléma osel! Za jeho nalezení nabízejí 1000 Kč. Takže buď mi dáš víc, nebo jim řeknu, kde jsi!

S vánočním úklidem si starosti nedělej! Ježíšek se narodil ve chlévě, tak ať se u Tebe cítí jako doma.

Vývoz jímek a septiků:

p. Stráník, tel. 739 726 910. Cena za 1 kubík je 160 /Kč, pokud se odveze 10 m3/ 1600,-, jde o cenu s

dopravou včetně zajištění ekologické likvidace na ČOV v Dolním Újezdu, asi 6 km od Mladočova. (Do Poličky je to asi 14 km, tam ne.)

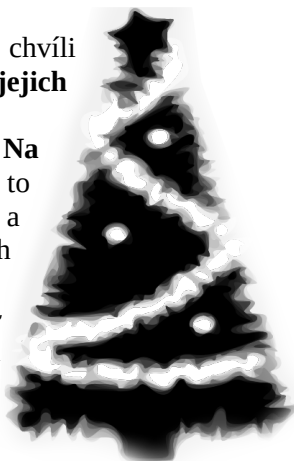
POZVÁNKA

Přijďte před Vánocemi na chvíli posedět mezi **Mladočováky a jejich přátelé**.

Kam: salónek Hostince Na Skálách v Budislavi (Vezmete to rovnou do dveří naproti přes dvůr a pak nahoru po dřevěných schodech do 2. patra, první dveře vpravo)

Kdy: pátek 18. 12. od 16:00~ (dohoda o odvozu i s personálem možná)

Co: Přineste třeba něco na pití (alko, nealko) či na zub na ochutnání s sebou (stačí i brambůrky z obchodu). Můžete si udělat na místě teplé pití; kdo by chtěl, může si objednat dole v hospodě a nechat donést nahoru jídlo nebo čepované pivo. Kuřáci se na nás v teple salónku mohou dívat přes okna a s dvěma prstíčky v prosklených dveřích z terasy s krásnou vyhlídkou. Ostatní pohodlí zajištěno. **Vstupné:** úsměv a dobrá vůle.

Adventní trh

12.12.2015 v Litomyšli od 8:00-16:00. Do Litomyšle se sjedou řemeslníci z měst, obcí a více z celých Čech i Moravy. Vánoční trh bude probíhat v dolní části Smetanova náměstí. Autoři přivezou do Litomyšle dárkové zboží, např. keramiku, malované vánoční ozdoby, kožešiny, slaměné ozdoby, cukrovinky, kabelky, košíky, sklo, perníky, šperky a bižuterii, stuhy, ubrusy, patchworkové výrobky, betlémy, medy, svíčky, drobnosti pro radost i hračky a další výrobky ze dřeva, cínu, drátu, ovčí vlny, krajky i hedvábí. Stánkový prodej také samozřejmě nabídne široký sortiment občerstvení, nebude chybět medovina, svařené víno a punč. Zavoní jehličí, trdelník, hořické trubičky a další dobroty

Jakékoliv příspěvky vítány!

Úsměv, komentář, nápady pro další číslo, vlastní text s příspěvkem na tisk, žádost o dotisk pro přátelé a sousedy.